Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links
Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

Skolep B. AARS

VESTHIMMERLANDS GYMNASIUM 96/97

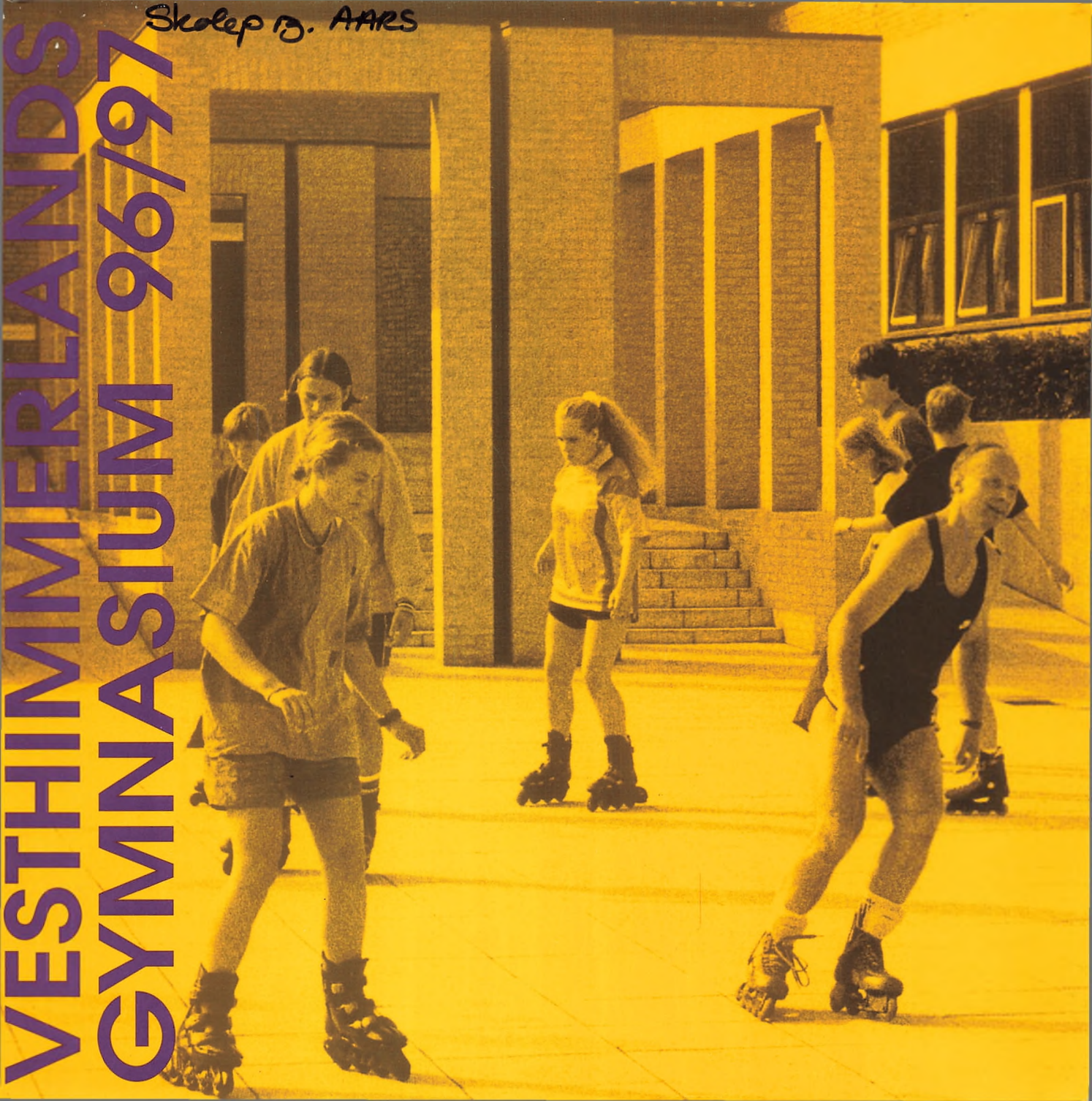

VESTHIMMERLANDS GYMNASIUM

1996 - 1997

Indholdsfortegnelse

Forord / Velkommen 3
Af skolens dagbog. 4
Om faget engelsk 8
Idræt før og nu. 12
Skøjteløb 14
Interview med Inge Heise 15
Ole Riis Olsen, Ernst Happel og Franz Beckenbauer . . 20
Udvekslingsrejser 23
Jesus Christ Superstar 28
Svært at være 1.g'er? 30
Jeg - en gymnasieelev 31
Naturvidenskabelig klasse 34
Brobygning 36
Eksempler på blokdageforløb 37
Udvekslingsstudenter 38
Med Europaklassen i Belgien 41
Mindeord: Erik Sørensen. 42
VHGs lærerstab 96/97 43
Personaleoplysninger 47
VHGs teknisk/administrative personale. 48

Redaktion: Jonna Fransgård og Jørgen Jørgensen i samarbejde med informationsudvalget: Birgit Lassen, Trine Madsbøll, Ole Riis Olsen, Ejlif Holle Jørgensen, Birgitte Buus, Karina Beg Poulsen, 2b, og Marianne Munk Christensen, 1b.

Fotos: Ejlif Holle Jørgensen m.fl. Billederne fra Jesus Christ Superstar-forestillingen er taget af Thomas Mørk Madsen, 2x.

Selvportrætter: Elever fra mellemniveau-holdet i billedkunst.

Omslag: Fotografi af Ejlif Holle Jørgensen, design af Jonna Fransgård

Tryk & repro: Aars Bogtryk & Offset

Forord

Et årsskrift skal - som navnet siger - beskrive det skoleår, der er gået. I "skolens dagbog" kan man således genopleve små og store begivenheder, som har præget vores hverdag på Vesthimmerlands Gymnasium. Meget af det hører med til en skoles rytme, der gentager sig år efter år.

Så er der imidlertid emner, der er specielle for netop dette skoleår. Her kan nævnes skolens forsøg med blokdage eller den naturvidenskabelige klasse, der blev etableret som standardforsøg i starten af dette skoleår. Det var også i år, vi gjorde os de første erfaringer med "brobyggere": Elever fra de omkringliggende skolers 10. klasser, der havde meldt sig til at gå på et 4-ugers kursus her for at finde ud af, om gymnasiet var noget for dem. Og hvordan har skolens nye udvalgsstruktur fungeret, set fra lærer- og elevside? Nogle af disse emner er behandlet i årsskriftet, mens andre kun bliver overfladisk berørt. Bl.a. fordi de tidligere er blevet ret udførligt behandlet i skolens informationsskrift "Imens".

Kvantitativt er det imidlertid nogle andre artikler, der fylder mest: Artikler, hvori lærere og elever reflekterer over, hvad gymnasieskolen er for noget, og selvfølgelig specielt VHG. Vi har også benyttet lejligheden til at lade folk udefra kommentere, hvad de ser. Det gælder især interviewet med Inge Heise, men vi har også fået de tre udvekslingsstudenter, vi har haft i år, til at give en kommentar. Vi håber, at årsskriftets læsere på denne måde har lyst til at "se ind ad egne vinduer". Dette tema følges også op i nogle af skriftets illustrationer: En række selvportrætter.

Den, der gør en rejse, har gerne noget at fortælle. Det viser sig da også, at årets udvekslingsrejser har sat nogle tanker i gang hos deltagerne. Dels nogle iagttagelser af de "mærkelige fremmede", men også en vis selvransagelse, og dermed supplerer disse rejserapporter de ovennævnte artikler, så at der gerne skulle kunne anes en "rød tråd" i årsskriftet. Noget med kultursammenstød.

Endelig har vi fortsat idéen fra sidste årsskrift med at lade et par fag præsentere sig selv. Denne gang er det engelsk og idræt , der holder for.

Der skulle således være noget for de forskellige målgrupper, som årsskriftet henvender sig til. Og forhåbentligt er det redigeret så varieret, at læserne får lyst til at læse det fra ende til anden.

God læselyst!

Jonna Fransgård og Jørgen Jørgensen

Velkommen

Velkommen til et nyt skoleår - vel mødt til alle de kendte ansigter, som nu går i 2. og 3. g.

I skolens årsskrift kan I genopleve noget af det, der satte sit præg på skoleåret 96/97, og vore nye 1. g'ere kan danne sig et indtryk af VHG.

I det kommende skoleår modtager vi 5 nye 1.g klasser, og det er med stor glæde, at jeg byder jer velkommen til det sted, som bliver jeres arbejdsplads de næste tre år. Her på Vesthimmerlands Gymnasium vil vi gøre alt for, at I hurtigt kommer til at føle jer hjemme, så skolen bliver et trygt og godt sted at være.

Gymnasietiden er tre år, hvor man udvikles både fagligt og personligt. I den skemalagte undervisning er der masser af faglige udfordringer, og efter skoletid er der hjemmearbejde med forberedelse til næste dag og ugentlige skriftlige afleveringer.

Ved siden af den skemalagte undervisning tilbyder skolen en lang række aktiviteter: Fester, morgensamling, opførelse af musical, kor, frivillig sport og studiekredse. Gennem disse aktiviteter ønsker vi at understrege, at skolen er mere og andet end skemalagt undervisning. Alt i alt ønsker gymnasiet at give jer de bedste muligheder for faglig og personlig udvikling.

For at du selv kan få det bedste udbytte af gymnasietiden, er det vigtigt, at du er åben og konstruktiv over for de nye ting, og at du er indstillet på at engagere dig i skolehverdagen.

Jeg ønsker jer tre rige år her på Vesthimmerlands Gymnasium.

Kirsten Holmgaard, rektor

Af skolens dagbog 1996-97

August:

7. Skolestart med samling og velkomst. Den første uge gennemgår alle 1.g'erne et introduktionsforløb på en uge. De øvrige elever starter normal undervisning næste dag.

15.-16. De seks 1.g-klasser drager på hyttetur med to af deres lærere:
1a tager på kanotur på Gudenåen med Jonna Fransgård og Søren Schmidt. 1b tager på Rønbjerg Feriecenter med Eva Auken og Lone Hindsgaul. 1c tager med Preben Sørensen og Jørgen Jørgensen til Næsbyhus ved Ranum. 1x oplever Sølyst Camping ved Nibe sammen med Eilif Holle Jørgensen og Carsten Svejstrup. 1y tager på hyttetur på Næsgården ved Skørping sammen med Susanne Kærsgaard og Kirsten Freil. 1z camperer på Klim Camping sammen med Søren Collstrup og Jan Vistisen.

23. Her løber 1.g-festen for de nye elever, deres forældre og lærere af stabelen. Den omfatter bl.a. velkomst ved Kirsten Holmgaard Jakobsen, fællesspisning og musikalsk eller anden underholdning, leveret af hver af 1.g-klasserne. (Billedet).

28. Skoleårets første ekskursion tegner 1c og 2a sig for: De tager med Jens Friis-Topholm og Tonny Sørensen til Jels Planetarium.

30 Om fredagen er det tid til skoleårets første morgensamling, hvor der gives meddelelser om skolens liv, og elever skiftes til at underholde på scenen. Skolen modtager gæster fra Køln, som 2x og lærerne Trine Madsbøll og Karen Holm Christensen skal være værter for en uge.

September:

3. En vedtaget forsøgsordning med blokdage påbegyndes i dag: Elever og lærere bruger 7 lektioner i et enkelt fag, og klokken er slået fra hele dagen!

5. Bestyrelsesmøde i VHG's Venner.

6. 2z gør sig klar til at modtage udvekslingselever fra Athen lørdag morgen.

7. VHG deltager i "Åben By" projektet i Aars, hvor dørene er slået op for de af byens borgere, der er interesserede i at se gymnasiet og høre lidt om aktiviteterne her.

8. 2z er med deres græske gæster og lærerne Hans Peder Nielsen og Preben Sørensen på udflugt til Skagen.

13. Årets første Hebe-fest holdes.

16. Rektor indleder sin "1g'er for en dag"- runde: At følge hver af de nye 1g-klasser en skoledag.

17. Skolen får besøg fra Litauen af 20 unge ledere, som vil orientere sig om det danske gymnasiesystem.

20. Fællestimer med nogle Aalborg-elevers opførelse af Euripides' tragedie *»Ifigenia i Tauris«* (billedet).

25. Idræts-mellemniveauholdet tager på ekskursion til Skåne sammen med Eva Auken og Bjarne Nielsen i tre dage. På programmet står bl.a. kanosejlads, klatring, rafting og huleudforskning.

26. VHG's Venner holder generalforsamling og vælger ny formand, kasserer og nye medlemmer til bestyrelsen. Skolen får besked om, at amtet har bevilliget penge til en publikation om et nyt Per Kirkeby-projekt: Opførelse af et musikhus og udvidelse af Himmerlands Kunstmuseum.

30. Et nyt "brobygnings-

forløb", som skal hjælpe 13 folkeskoleelever med at få en fornemmelse for gymnasiet ved at tilbyde undervisning i relevante fag i 4 uger, starter.
I løbet af september er diverse udvalg på skolen startet op.

Oktober:

1. Skoleårets anden blokdag afholdes.
3b er på ekskursion i oltidskundskab sammen med deres lærer Kirsten Gram. De besøger klassisk arkæologisk samling på Aarhus Universitet.
4. Lærerne tager på pædagogisk weekend ved Femmøller på Mols, mens eleverne får en stileopgave som hjemmearbejde fredag. Kurset varer to dage og omfatter introduktion til nye pædagogiske ideer (»Ansvar for egen læring«) og foredrag om psykologiske mønstre og rollefordelinger på arbejdspladser.
7. Nu er det hollandske gæster, der besøger gymnasiet, dvs. specielt 2y og lærerne Inger Poulsen og Palle Rønde Møller.
3g-geografiholdet er på ekskursion i to dage sammen med Tonny Sørensen, der vikarierer for geografilæreren Georg Harmsen.
9. Fysikelever fra 2.g er på ekskursion til AUC med deres lærere Jens Friis-Topholm og Jens Grønager.
11. De hollandske gæster tager hjem. 3a og 3c er på ekskursion i billedkunst til Kraka-marken (natur-kunst) ved Randers og på Randers Kunstmuseum sammen med Kirsten Sørensen og Jonna Fransgård.
Efterårsferien begynder.
21. Efterårsferien slutter. 2a og deres lærere Susanne Kærsgaard og Anna Hagens får besøg fra skolens venskabsgymnasium i Viareggio i Italien.TV-Nord besøger skolen for at filme nogle elevers rulleskøjteløb i idrætstimerne uden for skolen.
22. Højniveau-elever i samfundsfag i 3.g tager på ekskursion til København med deres lærere Peter Bacher og Christian Rode.
25. Den franske musiker Gabriel Yacoub giver foredrag og spiller musik for to franskhold og et musikhold i to timer.
29. Den tredje blokdag afholdes.

Elever i højniveau-tysk, mellemniveau-musik og biologi samt 1a tager på ekskursion til henholdsvis Aalborg, Vejlerne og Aars.
31. Over middag er der fællestime med Thomas Harder, som fortæller om oversættelsens svære kunst. Italienskeleverne deltager endvidere i et arrangement om den italienske mafia i timen inden, også med dagens gæst.

November:

2. 20-års-jubilarer fra VHG besøger skolen.
4. Basiskurserne for 1.g'erne starter og løber af stabelen i løbet af den næste måned.
13 Billedkunstelever fra 3x og 3y besøger Århus Domkirke og en udstilling om dansk skulptur i 125 år på Århus Kunstmuseum sammen med Jonna Fransgård.
19. Gymnasielærer og skribent Inge Heise besøger VHG for at interviewe en af vore lærere, Ole Riis Olsen, i forbindelse med sit nyeste pædagogiske projekt (se side 15).
25. Elevbesøg fra Aars skole:
Første besøg af elever fra områdets folkeskoler, som gerne vil have et indtryk af gymnasiehverdagen ved at følge en 1.g-klasse en dag. De næste uger kommer grupper af elever fra områdets folkeskoler på besøg på denne måde.
26. Blokdag. Her er 3ax f.eks. i Ålborg Skøjtehal med deres idrætslærere, Eva Auken, Ole Riis og Kirsten Freil (og Wiktor Nowakowski som instruktør), og 2y og 2z besøger »Blicherland« sammen med dansklærerne Tonny Sørensen og Knud Thomsen. Et tyskhold er med Anna Hagens i Ålborg, og Georg Harmsen har et geografihold med på ekskursion til Hanstholm.
I weekenden åbner U-landsudstillingen, der hvert år organiseres af lærerne Søren Collstrup, Knud Thomsen, Inger Poulsen og Birgit Lassen. Her kan der købes kunsthåndværk, kalendere og meget mere til støtte for forskellige U-lande.
27. Musikgruppen Tundra underholder i en fællestime.

December:

2. Bogen *»Per Kirkeby. At bygge i Aars, Skitser til et musikhus«,* hvis udgivelse Palle Rønde Møller og Kirsten Holmgaard har haft med at gøre, udkommer samtidig med, at Himmerlands Kunstmuseum åbner en udstilling med skitseforslag til bl.a. et nyt

musikhus til gymnasiet.

4. Polske elever, som ellers besøger Haubro Ungdomsskole, gæster VHG og deltager i undervisningen, fordelt på mindre hold. Om aftenen er der lærerkonsultation for 2. og 3.g'ere.

5. Om eftermiddagen holdes der en reception i anledning af Kirkeby-bogens udgivelse (se under 2.12.).
9. Jørgen Gleerup, centerleder for Kulturstudier på Odense Universitet, holder foredrag om ungdomskultur om aftenen. Derefter er der valg af forældrerepræsentanter til bestyrelsen.
11. Lærerne Søren Collstrup, Hugo Støttrup Jensen og Carsten Poulsen er til møde i København med deltagere fra andre gymnasier med naturvidenskabelig klasse. Førstnævnte holder oplæg om vores klasses fysiksamarbejde med Hagens Fjedre i Støvring.
12. Den større skriftlige opgave udleveres til alle 3.g'erne, som fra nu af har en uge til at arbejde med opgaven hjemme.
16. 1xy deltager i et idrætsstævne med Aars Skole.
19. 3.g'erne afleverer deres større skriftlige opgaver.
20. Juleafslutning: Ligesom sidste år har et juleudvalg arrangeret morgensang, hvor elever med fakler modtager os med julesange som indledning til formiddagens fælles afslutning med bl.a. oplæsning af juleevangeliet og kagekonkurrence.

Januar 97:

6. Skolen starter igen efter juleferien.
7. Pædagogisk arrangement for lærerne: Lektor Inge Heise, der er gymnasielærer og erfaren forsker i pædagogik, besøger gymnasiet om aftenen og taler om »elevudvikling og lærerudvikling« med efterfølgende debat.
10. En studerende ved Aalborg Universitet uddeler spørgeskemaer til nogle klasser angående arbejdsbyrden i gymnasiet.
14. Blokdag.
16. Debatten om, hvordan VHG skal anvende nye EDB-bevillinger, starter med oplæg fra det nedsatte EDB-udvalg, bestående af lærere og elever.
21. Kristeligt Forbund for Studerende besøger skolen i dag.
28 Der er fællestime med pianisten Teddy Teirup.Om aftenen er der orienteringsmøde for kommende 1.g'ere.

Februar:

3. Valgfagsorientering for 1g'erne i to timer.
5. Det årlige møde for de afleverende skoler finder sted. Temaet er denne gang de naturvidenskabelige fag i folkeskolens afgangsklasser og i gymnasiet - med oplæg fra lærere fra Farsø og Aars Skole samt lærer Søren Collstrup her fra VHG. Desuden udveksles der erfaringer fra det første brobygningsforløb på VHG.
11. Skoleårets næstsidste blokdag løber af stabelen. En del klasser eller hold benytter denne lejlighed til at tage på ekskursion: 3.g-billedkunst på mellemniveau er på kunstudstilling i Århus med deres lærer Kirsten Sørensen, 3.g-samfundsfag er i Aalborg med Jeff Klintø, mellemniveau-holdet i matematik er med Peter Væversted Pedersen i Århus, 3.g-holdet i erhvervsøkonomi er i Hammerum med Christian Rode og 3.g-geografiholdet i Hirtshals med Georg Harmsen.
Også 1a og 1z tager ud af huset: De ser Holbergs teaterstykke *»Den stundesløse«* i Aalborg sammen med deres dansklærer, Else Marie Drost.
25. Skolen har besøg af undervisningskonsulent Vagn Lauersen fra Undervisningsministeriets gymnasieafdeling, som bl.a., ved et fællesmøde i frikvarteret, orienterer lærerne om nye regler for eksamen.
26. Der er studie- og erhvervsorientering for 2. og 3.g'ere i to timer. Om aftenen er der lancieraften, hvor forældre og lærere, der ønsker at blive indviet i lancierdansens mysterier, kan deltage.

Marts:

1. Den store skolefest, et af årets absolutte højdepunkter, finder sted med deltagelse af et stort antal elever, gamle elever, forældre og lærere. Musikken leveres af *Jazzterroristerne,* der spiller op til dans i fællesområdet, og af *Babes & Airbags,* der spiller i hallen. Der vises enkelte scener fra *Jesus Christ Superstar,* og der danses lancier.

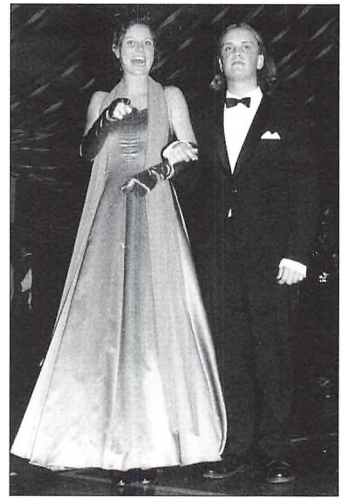

5. Den kendte forfatter og foredragsholder Johannes Møllehave besøger skolen i en fællestime, hvor han bl.a. taler om humor som begreb, med mange underholdende eksempler og anekdoter.
7. Der er terminsprøve for 2.g'erne.
10. Denne uge er rejseuge for alle 2.g'erne:
    2a besøger skolens venskabsskole i Viareggio i Italien sammen med deres lærere Susanne Kærsgaard og Anna Hagens, 2b tager til Sarcelles i Frankrig sammen med Anne Marie Jespergaard og Jeff Klintø, 2x drager til Køln i Tyskland sammen med Karen Holm Christensen og Trine Madsbøll, 2y besøger Naaldwijk i Holland sammen med Inger Poulsen og Palle Rønde Møller, og 2z besøger Athen i Grækenland sammen med Preben Sørensen og Hans Peder Nielsen (se rejsesiderne). Derhjemme gælder det andre oplevelser: 3.g'erne bruger ugen til at gå til terminsprøver.
17. Den europæiske historieklasse, med deltagelse af 5 elever fra VHG samt lærer Kirsten Brevig, mødes i Belgien fra den 17.3 til 21.3.
18. Skoleårets sidste blokdag afholdes. Af aktiviteter ud af huset kan nævnes, at 2a og Georg Harmsen tager på ekskursion til Hanstholm, og 3z er på kunstudstillinger i Hobro og Århus sammen med Kirsten Sørensen.

April:

3. Skolens franske gæster fra Sarcelles ankommer til VHG, hvor de skal besøge deres danske værter indtil torsdag d.10. april.
9. De franske gæster besøger Løgstør Rør og holder afskedsfest om aftenen.
16. *Skolen for Æstetik og Kultur* fra Telemarken i Norge besøger VHG for at se på skolens samling af Per Kirkebys kunst.
17. Om aftenen er der forårskoncert, hvor eleverne viser deres musikalske kunnen inden for både den klassiske og den mere rockprægede genre.
29. En del af skolens lærere deltager i et møde om spiseforstyrrelser med en medarbejder fra Ungdomspsykiatrisk Ambulatorium i Aalborg.

Maj:

6. De sproglige 2.g'ere skriver engelsk stil. Det er nu den sidste almindelige skoledag for 3.g'erne, som fejrer deres afsked med skolen ved at holde fest med hinanden og deres lærere om aftenen. Alle klasser og lærerne underholder på skift, indtil en bus kører eleverne ud i natten for at feste videre og prøve at holde sig vågne til næste morgen.
7. Nu kommer dagen, hvor det bliver meddelt, hvad 3.g'erne skal til studentereksamen i. Herefter er der kun at smøge ærmerne op og tage hjem til bøgerne.
   Skriftlig eksamen for 3.g'erne begynder, og fra 26.5. begynder mundtlig eksamen også.
16. Det er blevet sidste undervisningsdag for 1.g'erne.
20. Alle 1.g'erne arbejder med deres danskopgaver, der skal gøres færdige til d. 23.5.
22. Skriftlig eksamen begynder for 2.g-matematikerne.
23. Nu har 2.g'erne sidste skoledag.
26.-30. Der er skriftlige årsprøver for 1. og 2. g'ere.

Juni:

2. Det er første mundtlig eksamensdag for 1. og 2. g'ere.
18. Sidste mundtlige eksamensdag.
20. Skolen afholder dimission for årets nye studenter, og sommerferien begynder.

Om faget engelsk

This blessed spot, this earth, this realm, this England...
This precious stone set in the silver sea ...

Citatet er af William Shakespeare, som skrev for næsten fire hundrede år siden om sit kære fædreland. Når man ser på England i dag, kan det godt være, man tænker på et kriseramt Storbritannien med økonomiske problemer, politiske opgør og hjemløse i Londons gader. Men det mægtige imperium, hvor dronning Victoria engang var kejserinde af Indien og hersker over andre store kolonier i hele verden, lurer lige under overfladen.Og overfladen nøjes vi ikke med at skrabe i på gymnasiet - vi skal længere ned! Engelsk er obligatorisk for både sproglige og matematiske elever i 1. og 2.g, og mange vælger at fortsætte på højniveau i 3.g.

Området for faget engelsk er, som man nok kan tænke sig, meget stort. Hovedvægten ligger på studiet af den engelske og den amerikanske kultur, men også lande udenfor, hvor engelsk er hovedsprog, skal inddrages, f.eks. Australien, Indien eller Sydafrika.

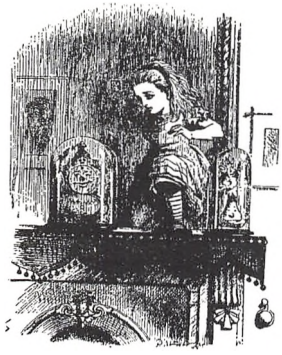

Det lille øriges historiske betydning afspejles bl.a. i den kendsgerning, at engelsk er det dominerende kommunikationssprog mange steder i verden, og de fleste elever er alene af den grund motiverede for at udvikle deres engelskkundskaber, ligesom de via TV, film og andre massemedier møder op med et særdeles godt kendskab til amerikansk og engelsk kultur. Det betyder, at engelskundervisningen faktisk foregår på et ret højt niveau, hvor diskussionen i klasserne ofte forløber på et flydende og veludviklet engelsk, og vi analyserer og fortolker tekster grundigt. Det handler nemlig ikke bare om at tale engelsk og få grammatikken og ordforrådet i orden, det handler i høj grad om at gå bag om den engelsksprogede litteratur for at sætte sig ind i landenes kultur i bredere forstand. Det er her mødet mellem "det fremmede" og vore egne værdier, moralbegreber, selvforståelse osv. - sker og kan blive til spændende samtaler.

Faste rammer i supermarkedet.

Og hvad læser vi så i gymnasiet? Faktisk er der stor frihed til at vælge de emner og de tekster, man vil beskæftige sig med, men det skal vel og mærke være inden for en ramme af bestemte krav, som er udstukket fra "højere sted", dvs Undervisningsministeriet. Den enkelte lærer må somme tider udvise en vis opfindsomhed og sans for strategisk tænkning, når pensum skal stykkes sammen som et puslespil med brikker, der hedder f.eks.: *genrer* - vi skal læse romaner, noveller, drama, poesi inden for skønlitteratur - samt sagprosa i form af artikler, interviews m.m., *og tidskrav*, – der skal være gamle tekster fra før 1900 såvel som tekster fra det seneste tiår. Overordnet læses disse tekster ofte som *særligt studerede emner*, der kan være alt muligt lige fra en periode, et litterært tema, tekster om et bestemt område set i historisk perspektiv osv. osv., og vi skal arbejde med EDB og med visuelle undervisningsmidler. Desuden er det et krav, at alle elever skal beskæftige sig med *science and technology* i et vist omfang, og der skal anlægges en historisk synsvinkel på et af de valgte emner. Princippet med at slå to eller flere fluer med ét smæk kan være nyttigt her - specielt på højniveau, hvor disse krav kan føles noget stressende pga. tidspresset i det et-årige forløb.

Og hvor er eleverne henne, når der skal samles puslespil? Jo, de tages med på råd og har medindflydelse, når der skal vælges emner eller f.eks. romaner, men i praksis kan det somme tider virke som et skindemokrati, når bogbestanden, der jo ikke er ubegrænset, og lærerens merviden om tingene, skal tages med i betragtning. Under alle omstændigheder er mulighederne mange - jævnfør en anden artikels refereren til vor tids supermarkedsmentalitet - og eleverne kan nå langt på hylderne med emner og forfattere, lige fra klassikere som J.D. Salinger, Hemingway, Faulkner, Steinbeck, Dickens, romantiske digtere til nye engelske forfattere, kvindelige satirikere som Fay Weldon, gyserforfattere som Edgar Allan Poe og Mary Shelley (kvinden bag *Frankenstein*). Også detektivhistorier, skuespil af Arthur Miller eller J.B. Priestley. Eventyr, rocktekster, britiske og amerikanske uddannelsessystemer og politiske

partier, den amerikanske drøm, Irlands eller Australiens historie osv. osv. kan studeres.

Endelig må vi ikke glemme rugbrødet: den daglige eller i hvert fald ugentlige dosis grammatik, med stiløvelser,

Gys og gru er et populært emne - her er det Frankenstein, som vel og mærke ikke er navnet på monstret, men på dets hårdt ramte og her noget forskrækkede skaber.

oversættelser og andre skriftlige opgaver. Den skriftlige dimension er vigtig: den introduceres allerede i 1.g og afsluttes med skriftlige eksaminer for alle sproglige i 2.g. og for både sproglige og matematikerne på højniveau. I dette arbejde er der mulighed for at bruge computeren, både i forbindelse med skriftlige afleveringer og med grammatik, hvor vi har et godt program om engelsk basisgrammatik.

Der er nok at tage sig til, men før nogen får et anfald af svimmelhed og går i stå ved hylderne, kunne man tage et enkelt praktisk eksempel på et forløb i engelsk.

Et eksempel:

Et af områderne kunne være Australien eller *»Down Under«*, som det også kaldes. Dette kontinent nyder i disse år en kolossal opmærksomhed, hvilket til dels skyldes, at det er blevet et populært rejsemål blandt mange unge. Her på skolen har vi også været heldige at have australske udvekslingsstudenter, og disse elever bidrager til, at tekstlæsningen pludselig bliver mere nærværende. Dertil kommer, at Australien, til både læreres og elevers tilfredshed, lægger op til tværfagligt samarbejde. For at forbedre disse muligheder er fagene geografi, historie og engelsk gået sammen, og de er netop nu ved at færdiggøre en arbejdsmappe om emnet. Projektet har vist, at skønt fagene har forskellige tilgangsvinkler til stoffet, kan de fint supplere hinanden og således give eleverne en dybere indsigt i emnet.

Et emneforløb kan være de begyndende deportationer og straffekoloniens første tid. Billedet *Gin Lane* (se side 11) kan f. eks. bruges til at belyse, hvorfor England begyndte at sende straffefanger til Australien i 1700–tallet. Hvad der videre hændte med straffefangerne er blevet beskrevet i såvel dagbøger som i ballader. I visse beretninger fortælles der om den tids afstraffelse – piskning og hængning. *There was floging Everyday till some of them never got better of it till they died at last* (som en fange udtrykker det), mens andre beretter om årsagerne til fangernes deportation: *it was for the sake of poaching I was sent across the main*. Nogle af straffefangerne fik held til at stikke af fra straffekolonien og flygte ud i bushen, hvor de blev den tids landevejsrøvere og lovløse. De blev ikke betragtet som banditter af alle, men snarere som helte, hvilket fremgår af forskellige ballader, hvori de sammenlignes med bl.a. Robin Hood: *He'd never rob a needy man or one who acted square*. Ned Kelly var en af de mest berømte banditter, og han blev en national helt fordi han blev et symbol på de fattiges kamp mod undertrykkelse. Men også Ned Kelly blev til sidst fanget og hængt ligesom banditterne i det Vilde Vesten.

De fæle hekse fra ***Macbeth*** *gør deres entré.*

Højniveau:
Således kan elever og lærere stykke forløb sammen og eksperimentere med udvalgte emner inden for de afstukne rammer. Undervisningen kan, ligesom i de andre fag, drives på forskellige måder: Der er klasseundervisning, gruppearbejde, elevoplæg. Måske arbejdes der med billeder, musik og dramatisering af tekster, eller *creative writing*, hvor ens spontane skrivefærdighed hjælpes på vej af fantasiens vinger, eller der arbejdes på tværs af fagene, ligesom skitseret ovenfor.

På højniveau er der igen faste rammer, og som regel mindre tid til at eksperimentere, men det er også her, vi kan møde en af fagets helt store klassikere: den før citerede William Shakespeare. På sprogligt højniveau er det et krav at læse et drama af Shakespeare – en ikke let opgave, der ikke desto mindre fænger de fleste elever, når de først kommer i gang.Sproget er ikke just umiddelbart tilgængeligt, men det er fuld af poesi, fantastiske billeder, ægte livserfaring og dybe sandheder om menneskesindet .

I disse tider får vi engelsklærere meget forærende af film-industrien: Shakespeare–filmatiseringer er utrolig populære, og der er et rigt udvalg af klassiske og mere eksperimenterende fortolkninger af de udødelige værker. Hovederne ruller i Polanskis *Macbeth* fra halvfjedserne, og Mel Gibson imponerer som en lidt atypisk dynamisk *Hamlet*, en skikkelse som den ivrige og dygtige Shakespeare-instruktør og skuespiller Kenneth Branagh også har kastet sig over for nylig. Ikke mindst får den sørgelige historie om de elskende fra Verona, *Romeo and Juliet*, grum aktualitet i en ny film, der fastholder den originale tekst, men omplanter handlingen til et nutidigt miljø med voldelige ungdomsbanders stridigheder og hård rockmusik som baggrund for den skrøbelige kærlighed.

Matematikerne kan vælge at læse Shakespeare - og det gør de ofte - men skal under alle omstændigheder læse et emne om *science and technology*, der er flagskibet her. Ellers går en del af kravene til genrer og nye og ældre tekster igen.

Engelskfaget giver således fine muligheder for at boltre sig i fiktionens og kulturens univers. Problemet er altid, at man ikke kan nå at tage alt ned fra hylderne, og varerne med den mest kulørte og lokkende emballage vinder måske i øvrigt ikke altid ved nærmere bekendtskab. F.eks. er de færreste engelsklærere begejstrede for gyserforfatteren Stephen King, som mange elever møder op med et ønske om at læse mere af.... Men det er set før, at man så har skrevet om ham - eller andre mere utraditionelle emner - i den større skriftlige opgave i 3.g.

Som det fremgår af billedsiden, er det muligt at spænde vidt i faget. Man kan f.eks. sagtens finde andre gys - og, hvis man er heldig, endda høre en lille historie om *Winnie-the-Pooh* (alias Peter Plys) en gang imellem. Det skal understreges, at de to undertegnede lærere gør mere i gyset.

Vi ville også gerne inddrage virkeligheden i form af en udveksling med en engelsk eller f.eks. skotsk skole, men det er endnu ikke lykkedes at få etableret en fast ordning. Flere klasser har været på rejse til England, især London, men det har så været på *homestay* basis, hvor man sjældent får chance for at komme tæt på familierne, man bor hos. Tiden vil vise, om vi kan »få nogen på krogen« - meget tyder nemlig på, at engelske elever ikke er topmotiverede for at komme hertil, og det er her, nogle af vanskelighederne ligger.

Men de fleste af os er selvsagt bekendt med amerikansk og britisk kultur og har muligheder for at rejse ud på egen hånd - og endelig er de indre oplevelsesrejser jo ikke at foragte, heller ikke i engelsk ...

Susanne Kærsgaard og
Jonna Fransgård

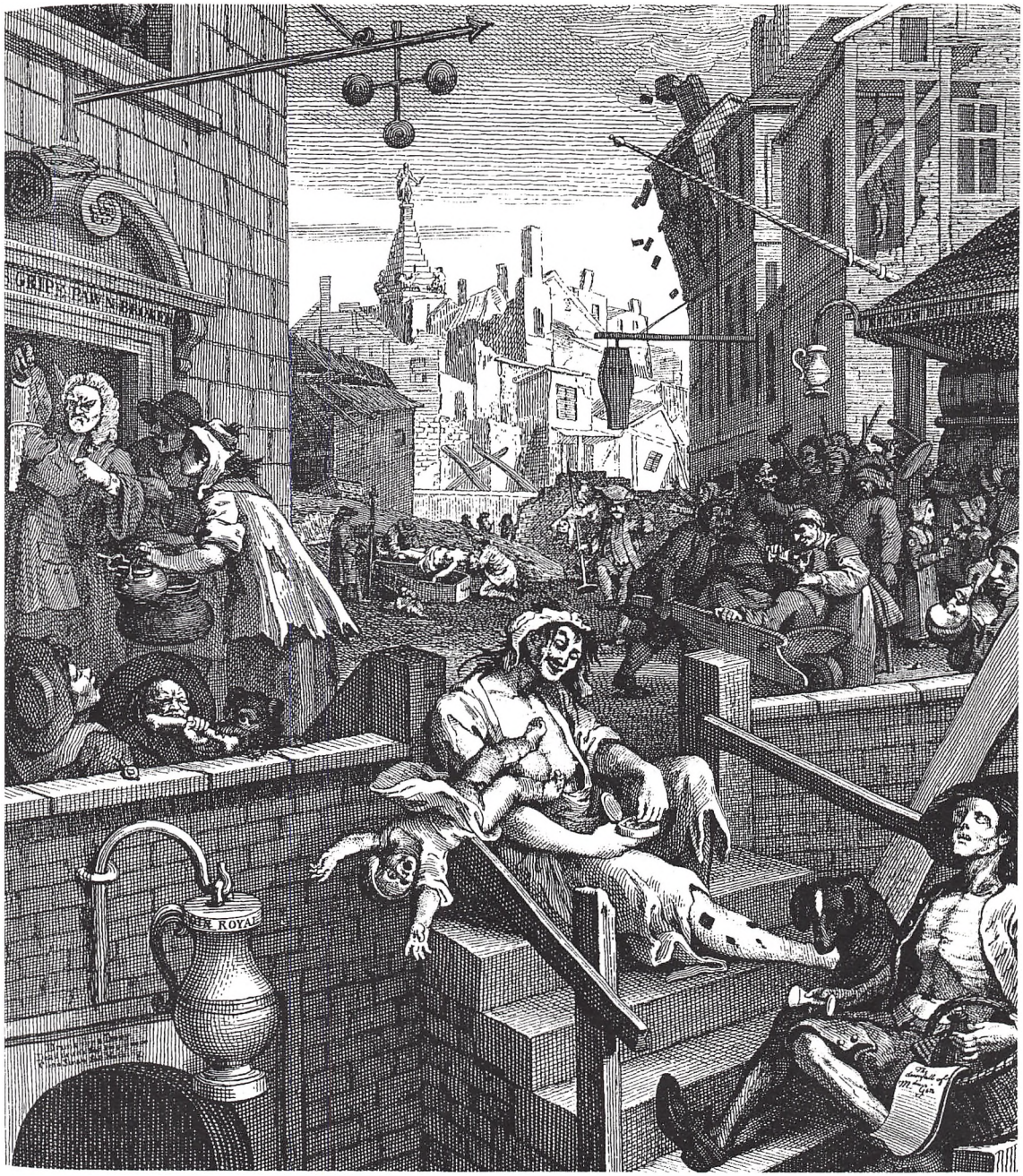

Gin Lane - et ikke særlig pænt kvarter i 1700-tallets London. Nogle af de heldige endte i Australien....

Idræt før og nu

I 1814 blev gymnastikken indført som obligatorisk fag i folkeskolen. Både piger og drenge skulle have »en alsidig fysisk opdragelse bestående af bl.a. lege, atletik, svømning og boldspil udført i den frie natur«. Intentionerne var gode. Der var blot den hage ved det, at bønderne, som der jo dengang var flest af, gjorde hvad de kunne for at holde børnene væk fra gymnastikken. Det var ren tidsspilde - og man bevægede sig jo nok, når man arbejdede på gården. Denne holdning ændrede sig i slutningen af 1800-tallet pga den økonomiske fremgang og den folkelige vækkelse med andelsbevægelse og især højskolebevægelsen.

I 1880'erne startede gymnastikfejden i Danmark parallelt med forfatningskampen. Hvem skulle bestemme samfundets legemskultur. Overklassen lig med Højre og den såkaldt tyske gymnastik? Eller bønderne lig med Venstre og den såkaldte svenske gymnastik? Som bønderne gik af med sejren på det politiske område, gik de også af med sejren på gymnastikkens. I 1889 vedtog en nedsat gymnastikkommission, at det var den svenske eller den Lingske gymnastik, der skulle dyrkes i skolen. Bøndernes kulturrevolution havde sejret.

Kampen om kroppen

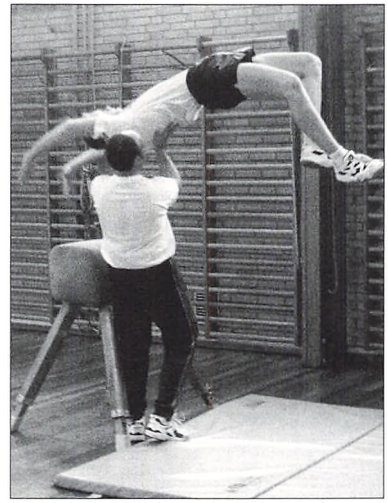

"Kampen om kroppen" blev naturligvis ikke afsluttet i 1889 – kampen fortsatte. Hvad skal vi med idræt? Hvilken rolle spiller idrætten politisk, økonomisk, samfundsmæssigt, sundhedsmæssigt, underholdningsmæssigt og socialt? Spørgsmål som disse bliver stillet hver eneste dag på den ene eller den anden måde.

For få år siden blev der stillet forslag om at afskaffe idræt i gymnasiet på obligatorisk niveau. Forslaget blev afvist, bl.a. med argumenter af sundhedsmæssig art. Spørger man eleverne i dag, om de ville undvære idræt i gymnasiet, svarer de fleste nej. I idrætstimerne får man

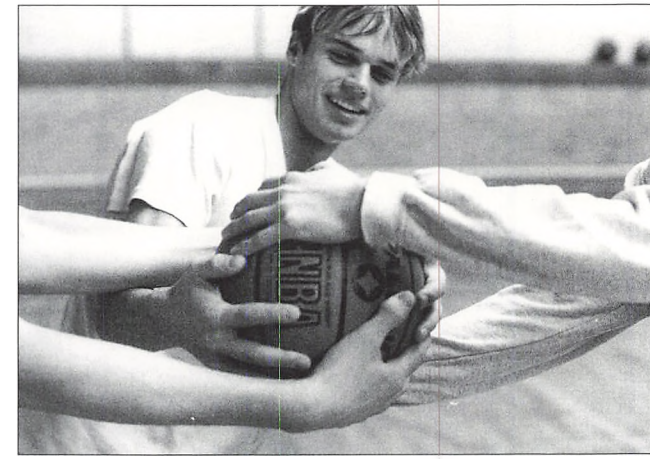

brugt sig selv på en anden måde. Det er andre sider af ens personlighed, der bliver prøvet af. Som lærer kan det være dejligt at se elever, der i ens andet fag måske ikke klarer sig så godt, folde sig ud i idrætstimerne. Her oplever man sejre og nederlag – og kammeratskab på tværs af klasser og køn.

Idræt nu

I gymnasiet har vi idræt på obligatorisk niveau og som valgfag – mellemniveau.På obligatorisk niveau har man to idrætstimer om ugen, på mellemniveau yderligere fire. På mellemniveau fylder den teoretiske del meget– fysiologi, anatomi, idrætshistorie og idrætssociologi. Et af emnerne er bl.a. den historie, jeg indledte med at skitsere. I dette forår afleverede mellemniveauholdet en rapport med titlen: *»Hvordan foregik idrætsundervisningen for dine bedsteforældre. Et interview«*. Typisk var de interviewede bedsteforældre børn og unge i 30'erne. Et par eksempler: *»Idræt var der ikke meget af, og kun når det behagede læreren. Når det forekom, foregik det ude på legepladsen eller græsplænen. Der var øvelser såsom sprællemænd og andre primitive øvelser. Der var ingen mulighed for omklædning, men det var måske heller ikke nødvendigt«. »Idrætsundervisningen var ikke ret omfattende. Om vinteren foregik den ved siden af skolebordene, hvor de stod og lavede forskellige gymnastiske øvelser i takt med læreren. Og om sommeren bestod idrætten af langbold og andre boldspil i skolegården«.*

Disse rapporter giver et meget godt billede af, hvad der er sket med idrætten i skolen og i det hele taget de sidste 50 år. Vi kan meget mere idag. Vore muligheder og krav er steget i takt med den økonomiske fremgang, der er sket siden 30'erne. Bedsteforældre ryster måske på hovedet, når børnebørnene fortæller om idrætstur til Sverige med kanosej-lads om natten, huleklatring og pæleklatring. På hjemmebane dyrkes der volleyball, basketball, fodbold, rugby, softball, hockey, ultimate, golf, svømning, gymnastik, badminton og naturligvis også tidens trend: rulleskøjter. Men det er en helt anden historie. Valgmulighederne er mange og udtryk for, at idrætsundervisningen i gymnasiet prøver at leve op til kravet om alsidighed og nutidighed, som jo bl.a. kendetegnes af en stærk individualisering af idrætsudøvelsen. Tilstedeværelsen af dette »tag selv bord« skaber samtidig en vigtig opgave for idrætslæreren, nemlig at fastholde eleven i det periodevise valg af disciplin og kræve en vis form for fordybelse og udholdenhed i forhold til et valg. Kampen om kroppen er blevet til kampen med kroppen.

Eva Auken

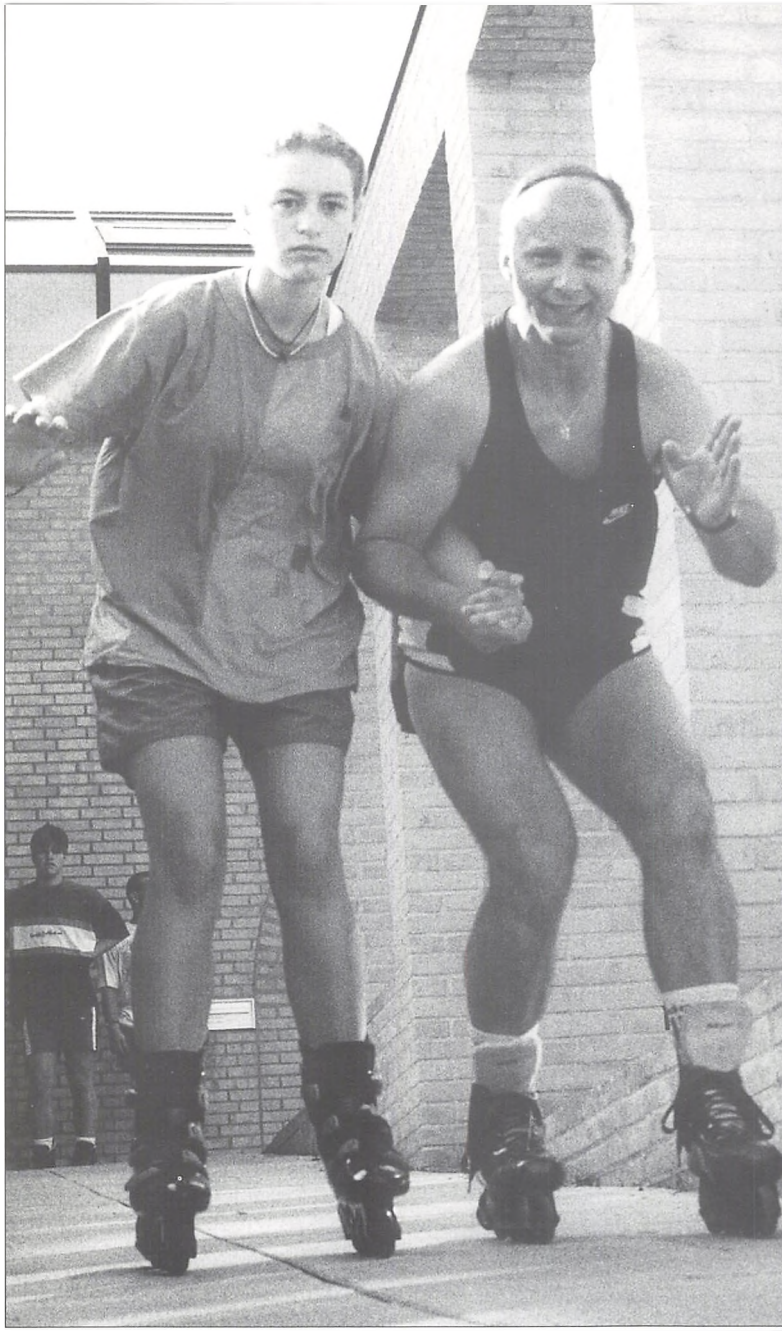

SKØJTELØB

Wiktor
er en stor atlet
ja, det er ikke fordi han er ret stor
Wiktor
men på skøjter
rul eller skær
forlæns og baglæns
ved indgangen eller i skøjtehallen
energi og instruktion
først som bambi på isen
rundt langs banen
usikker mere sikker sikker
hjælpe hinanden støtte hinanden
holde ved hinanden køre flere sammen
i cirkler over pinde
høje lave store små
ud ind over forbi
kegler
hoppe og springe
lige og omkring
samlede ben og et
ned i knæ
rundt i piruetter.
Blokdage i skøjtehallen
med Jax og Wiktor.

Ole Riis

Interview med Inge Heise

Er gymnasielærere fastlåste og udbrændte? Er eleverne dovne og ukoncentrerede og prioriterer deres skolearbejde alt for lavt? Hvordan kan man gøre gymnasieskolen til en mere dynamisk og inspirerende arbejdsplads? Det er blot nogle af de spørgsmål, Inge Heise, der selv er gymnasielærer, og som forsker i forskellige pædagogiske emner, kommer ind på. Ligesom datteren, en vis Lotte, som mange kender, har hun sine meningers mod, der kan ruske op i diskussionen.

Anledningen til denne samtale var Inge Heises besøg på VHG, hvor en af vore lærere skulle være med i hendes seneste projekt, som handler om »lærerliv«. Gennem interviews med 40 lærere, som hun har talt med i halvanden til to timer hver, undersøger hun gymnasielæreres liv og karriereforløb, lige fra studietiden og til ansættelsen i gymnasiet og de forskellige faser, man kan gennemgå som »praktiserende lærer«, som hun kalder det. De interviewede lærere er alle mellem 45 og 50 år, en aldersgruppe, som statistikkerne viser udgør over halvdelen af lærerne på landets gymnasier. Da vi talte med hende, var hun midt i processen og i færd med at organisere sit materiale, men samtalen handlede ikke kun om lærerprojektet. Inge Heise kommer ind på flere andre væsentlige aspekter af skolelivet.

JF: *Kan du se, om der tegner der sig et bestemt billede på nuværende tidspunkt?*

IH: Et billede, der er meget klart er, at når der er gået et eller andet sted mellem syv og ti år, så føler de fleste lærere angsten for den rutine, de kan mærke begynder at være der lidt. Hvad skal jeg nu finde på? Skal jeg gå med i de faglige foreninger, skal jeg søge at blive et eller andet højere i niveauet? I hierarkiet er der jo ikke så mange muligheder. Det er ikke sådan, at man går ind og begynder at undervise, bliver ved med at undervise og så føler man, det er tilfredsstillende hele tiden...Der kommer altså et punkt, hvor der skal ske et eller andet.

JF: *Har du en fornemmelse af bestemte nye krav, der stilles til læreren af idag?*

IH: Ja, der kan man sige, der er to holdninger. Den mindst udbredte er den, at der ikke er sket noget særligt. Den mest udbredte er, at der er sket meget, at det er blevet betydeligt mere anstrengende. De fleste synes, at der stilles større krav, og det er

En lærer kan opleve sin gerning som en Sisyfos-opgave. I mytologien triller stenen altid ned igen, og han må starte forfra....

alle faggrupper, for jeg har jo alle faggrupper. De er inde på elevernes manglende koncentrationsevner, dårlige folkeskolebaggrund, deres prioriteringer i dagligdagen, og interesser! Hvorfor kom de egentlig i gymnasiet? Det er der mange, mange udtalelser om, på alle leder og kanter, hvilket jo er spændende. Og så også, hvad kan man gøre ved det...?

JF: *Du har tidligere i medierne sagt noget om generationskløften mellem lærere og elever. Kan du uddybe det?*

IH: På en vis måde er det ikke noget problem. Man kan sige, at en god lærer er en god lærer uanset alderen. Men der kommer selvfølgelig et tidspunkt, hvor lærerne siger: »De bliver da også yngre og yngre...«. Man kunne være ikke alene forældre, også bedsteforældre til dem! Nogle lærere har det svært med deres egen selvforståelse, nu hvor de er ved at være gamle i forhold til, at de startede som en generation af unge mennesker, der lagde meget vægt på at være lige med eleverne, og som stadig har lagt vægt på at blive ved med at være unge. Og nu går den altså ikke længere. Det er der faktisk nogle lærere, der eksistentielt lider under. Det er svært for en idrætslærer f.eks., der faktisk ikke kan blive ved helt som før.Det er noget, der ikke er så morsomt, selv om det er en naturlig ud-

Handler det om generaltionskløften mellem lærere og elever?

vikling. Eleverne tror jeg ikke har noget særlig forhold til lærernes alder, men de har et vist forhold til lærernes udseende. De vil gerne have, lærerne ser godt ud, ser pæne ud! De har en anden æstetisk norm end nogle af deres lærere har. Som en udtalte det: »Kan man lære noget af en, der ser sådan ud...?« Det var altså også en mor fra København...!

JJ: *Når man tager navnet på projektet, "Lærerliv", kan det godt lyde dramatisk: Et helt liv som lærer! Har du nogen fornemmelse af, hvor mange lærere, det fra starten har været et kald for, det at komme ud og undervise? Eller er det mere tilfældigt, at man ender der?*

IH: Det er meget skægt, for en meget stor del af denne her gruppe havde ikke tænkt sig at blive lærere, da de studerede. De valgte studiet ud fra interesse, den faglige interesse, og muligheder, som blev givet for præcis denne generation. Muligheden for pludselig at kunne komme på universitetet, selv man ikke havde en baggrund, der var noget særligt. Og så, da studiet nærmede sig afslutningen, kunne man komme i pædagogikum, og så oplevede mange af dem, at de syntes, det var sjovt.De blev fanget af det med at være sammen med de unge, og det at formidle, det kunne de godt lide. Så kan man sige, at der måske er nogle, der har fortrudt lidt i den forstand, at de siger, der ikke er dynamik nok i det. Hvis de kunne vælge om, ville de nok ikke vælge noget, der har så lidt mulighed for forandring. Vores flade struktur og alt det, der hører med, gør at forandringerne sker uden for ens skoleliv - i de faglige foreninger eller et andet sted. Det der med et inspektorjob, eller at blive studievejleder eller rektor - det er jo ikke meget.

JF: *For at vende tilbage til det med generationskløften og de ændrede forhold. Hvad er det eleverne vil have af lærerne?*

IH: De forlanger noget andet, fordi vi har at gøre med en meget individualistisk og selvcentreret generation. Sådan har det altid været, men på grund af deres institutionsopvækst og alle mulige andre ting, jeg ikke vil komme ind på her, så er der måske blevet fremelsket et større behov for at blive set og få kontakt. Derfor er der ligesom et krav fra eleverne om, at lærerne skal være lidt mere personlige, end gymnasielærere måske har tænkt sig at være.Men det er ikke et krav, der indebærer at de skal være omklamrende. Det er mere, at de skal »se mig - jeg er der«. Og meget af den uro, der også er somme tider, skyldes også dette behov. Det største krav, der efter min mening ligger på læreren idag, er at lave en pædagogik, som kan imødese den ny ungdomskarakter og de ændrede samfundsforhold. En pædagogik, hvor man ikke står i den ene ende af et lokale og snakker om noget, de andre ikke ved, hvad er!

JF: *Du har også konstateret tidligere, at elevernes største problem i dag er, at de simpelthen keder sig!*

IH: De sidder for meget, de er for lidt aktive og når de i forvejen er meget nemme at kede - deres kedsomhedstærskel er ufattelig lav - så betyder det, at de henslæber en meget stor del af deres timer i en subjektivt opstaltet kedsomhed. Det er gymnasiets problem i øjeblikket, at vi har meget fin gymnasiekultur, som handler om frikvarterer og fester og rejser, samvær, alt det der. Derfor er gymnasiet så populært. Men vi har et stort læringsproblem, fordi eleverne prioriterer skolen for lavt, og fordi lærerne

efter min mening ikke udvikler en pædagogik, der svarer til den ungdomsgruppe, de sidder sammen med. Fagligt er der for lidt *go* i gymnasiet i øjeblikket, der er for mange timer, der er spildte. De får ikke lært noget, de keder sig, de er ikke forberedte osv. Men gymnasiet er populært.

JJ: *Man bliver ikke så nedtrykt, når man læser dine artikler, som når man læser artikler af f.eks. Leif Carlsen (gymnasielærer fra Vejle, der sidste år - med en kronik i dagbladet Politiken - foranledigede en hidsig debat om gymnasiet). Det virker, som om du har et andet syn på eleverne?*

IH: For det første mener jeg, eleverne er ufattelig søde. Der er meget at gå efter hos dem, og man kan få meget ud af dem, hvis man arbejder på en måde, så de faktisk bliver gjort selv-ansvarlige i læreprocessen. Det lyder så stift, men jeg synes godt man kan lave mange timer, hvor kedsomheden ikke optræder, også uden det er flippet og zappet og alt det der. Men det kræver en anden pædagogik.

JF: *Ja, og den handler vel blandt andet om at stille nogle krav, uden at det bliver en tilbagevenden til »den sorte skole«?*

IH: Ja, både at stille krav og lade eleverne arbejde selv. At lave en smidig »harmonika-undervisning« med vekslen mellem klasseundervisning, foredrag, elevoplæg, elevarbejde, pararbejde, gruppearbejde, lærerstyret undervisning osv. Der er ufattelig lidt variation i mange timer.

JF: *Det er bud, du også tidligere er kommet med: Det er afveksling, det er variation, det er bl.a.planlægningsarbejdet, der skal strammes op?*

IH: Ja, og det er ikke noget med, at der skal zappes fra et stofområde til et andet. Det er terningen, der skal vendes, samme stof skal behandles, bare på en forskellig måde. Ikke noget med at gå med på deres zapperkultur. På den anden side nytter det ikke noget at tro, at de unge mennesker, der er opdraget i et informations- og forbrugersamfund, vi selv har været med til at skabe, ikke stiller nogle anderledes krav til undervisningen.

JF: *Du har også været inde på noget om skolens struktur, at vi skal pille ved f.eks. enkelttimer for at skabe bedre rammer om undervisningen?*

IH: Da jeg var inde i en klasse, kiggede jeg lige hos naboen og blev rystet over, at der er så mange enkelttimer her. Jeg ved, at på mange skoler er man nu gået over til skemaer med lige og ulige uger for helt at undgå enkelttimer. Enkelttimer har Fanden skabt, og det mener jeg af to grunde. Den ene er, at læreren kan fyre den af uden at forberede sig ret meget. Man kan godt holde ud sammen med eleverne, selv om det ikke er særlig skægt. Det kan man ikke i halvanden time. Den anden er, at eleverne får alt for meget, de skal prioritere væk, når

Heldagsskole i 1800-tallets England - eleverne må trækkes til fadet.

de ser på bunken af syv fag. Så bliver der prioriteret højst tre . Hvis de kun har tre fag, og de ved, det er dobbelttimer, og at de bliver sat til at arbejde selv, så får de altså en anden holdning. Og man kan stille nogle krav og sige: OK, hvis du ikke er forberedt til denne her dobbelttime, kan du ikke komme med i din gruppe! I de 45 minutter kan det næsten ikke betale sig.

JF: *Du mener altså, at det er en helt klar måde, vi kan komme i gang på?*

IH: Ja, det er det første og og et meget vigtig skridt, fordi det tvinger lærer og elever ud i nogle andre læreprocesser og arbejdsprocesser. For dem kan man undgå, så længe man holder fast på enkelttimerne - begge parter kan undgå dem.

JJ: *Du er kommet med nogle løsningsforslag. Noget med en heldagsskole, hvor man har perioder midt på dagen, hvor eleverne kan arbejde mere individuelt med læreren som vejleder.*

IH: Ja, jeg synes, vi skal gå over til en heldagsskole, hvor eleverne så er nødt til ikke at lægge deres erhvervsarbejde om eftermiddagen, men vente til weekenden og aftener. Så får man måske til gengæld lavet noget af det skriftlige arbejde i skolen. Så bliver der noget ro i det frygteligt hektiske skoleliv. Man kunne få nogle hvileperioder, hvor eleverne skulle vænnes til, i begyndelsen under læreropsyn, at lære at arbejde. Jeg tror ikke, at der mange, der ville kunne det af sig selv. I begyndelsen tror jeg, de skal lære, hvordan man arbejder på skolen, ligesom lærerne måske skal lære det. Det er en af løsningerne.

JF: *Når vi snakker rammer om skolelivet, brokker vi os ofte over pensumkrav, bekendtgørelser osv. Hvad er dit syn på det?*

IH: Som jeg skrev i det sidste nummer af Gymnasieskolen, så mener jeg, at de pensumkrav, vi har nu, lægger op til at fare igennem med lærerstyret undervisning, for så har man da nået sit pensum. Hvad eleverne har, tænker vi ikke så meget over! Hvis vi skal lave en ny pædagogik og nogle andre måder at arbejde på, mener jeg, at 50 procent af pensum skal være helt fast, altså et virkeligt forpligtende grundlæggende pensum, som tager alt det vigtigste, man synes man slet ikke kan klare sig uden, i det her fag, og 50 procent skal være en aftale mellem eleverne og læreren. Sådan at man kan tone 50 procent efter klassens niveau og interesser, og hvad man ellers vil lave, så ikke så stor en del bliver opfyldt af noget, man skal. Hvorefter læreren kan skjule sig bag sit pensum, og eleverne får lov at flagre hen over det, uden egentlig at få lært noget ordentligt.

JF: *Mht. elevernes holdning: Du taler om deres manglende vilje eller evne til at tage ansvar for det, der sker i undervisningen, og deres manglende prioriteringer. Et sted siger du, at de ikke er frustrerede nok - hvad mener du med det?*

IH: Jeg mener, at de gør alt for lidt vrøvl. Jeg mener, at lærerne skal gøre vrøvl i den forstand, at de skal kræve og blive enige om nogle konsekvenser for det, som vi synes er uforberedthed og pjæk og alt det. Til gengæld synes jeg også, at eleverne skal brokke sig, når undervisningen ikke rammer dem. Når den ikke gør forsøg på at ramme dem, men bare kører i samme spor hele tiden. Det ved man jo godt. Man hører det, man læser det, man ser det. Der er altså undervisning, der kører på samme måde, som det har gjort i tyve år.

JF: *Men de skal også finde sig i at kede sig?*

IH: Ja, de skal kunne kede sig, men det skal være kvalificeret kedsomhed. Der er ikke nogen grund til at have spor imod, at eleverne keder sig, men det skal ikke være, fordi tingene bliver lavet som for tyve år siden. Det skal være, fordi man siger: Nu bliver det krævende og svært , men vi når også noget. Der er igen den her med at vende terningen, at man kan angribe tingene på forskellige måder.

Herefter følger en snak om Inge Heises indstilling til nye pædagogiske metoder i undervisningen, som bl.a. handler om at give eleverne mere »ansvar for egen læring«, at tage mere udgangspunkt i elevernes egne erfaringer. Inge Heise er positivt indstillet over for disse idéer, omend ikke ukritisk, for hun mener ikke, at lærerne bare skal hoppe med på alle nye tiltag. Men hun fastholder, at man bør være åben overfor dem, og mener, at »skyttegravskrigen« mellem lærere, der vil holde fast på fagligheden som det eneste vigtige, og »nypædagogerne«, der ønsker at arbejde med nye metoder i undervisningen, er falsk. Faglighed og pædagogik kan ikke adskilles, men er to sider af samme sag. »Man kan altså ikke lave pædagogik uden faglighed, vel?«, siger hun.

Samtalen fortsætter om problemerne vedrørende lærernes udviklingsmuligheder. Her kommer vi ind på efterud-

dannelse og mere forskning i pædagogiske problemer som muligheder for udvikling af gymnasieskolen. Traditionelt er lærerne dårlige til at samarbejde, og her mener Inge Heise, at dannelsen af "lærerteams", hvor en gruppe lærere samarbejder f.eks. om arbejdet i en bestemt klasse, kan hjælpe lidt, men det kræver en positiv indstilling. I det hele taget mener hun, at der kan stilles krav til gymnasielærere om at udvikle sig pædagogisk. Det er rektors ansvar at interessere sig for undervisningen og udviklingen på skolen. Til sidst kommer vi ind på den senere tids diskussion af gymnasiet som en skole, der især appellerer til pigerne.

JF: *Hvad synes du om debatten om drenge versus piger i gymnasiet, at der er for mange piger i forhold til drenge?*

IH. Jeg ser noget meget rigtigt i det. Jeg mener, drenge har et overskud af aggressioner osv, at de har en masse, der skal ud i fjorten-femten års alderen. De får lov til umådelig meget. De drikker sig fulde og giver den hele armen. Så dropper de simpelthen ud i denne her feminine skolekultur, hvor de bare bliver kappet af, for lærerinderne har ikke lyst til at have de der drengeklasser. De bliver puttet i OBS-klasser. De bliver erklæret uegnede. De laver ikke undervisning, der passer til dem. De kommer slet ikke i gymnasiet. Og en del af dem, der kommer, bliver måske matematikere, og så bliver de mødt med 21 timer med forskellige fag, og med 11 timer i det, de egentlig kom for. De trives måske ikke i starten, ikke i 1.g, med denne her snakken, og så med noget af denne her pædagogik, der ikke engang får aktiveret dem. Derfor mener jeg faktisk ikke, gymnasiet er særlig velegnet til drengene, som det er iøjeblikket. Men det er en lang historie, som vi ikke kan nå nu.

JF: *Alligevel: Tror du, gymnasiet er på vej til at blive en ren pigeskole?*

IH: Ja, sådan som det fungerer i øjeblikket. Også fordi mange humanistlærere, og det er både mænd og kvinder, stiller for få kontante krav, hvilket gør, at drengene får mindre respekt for dem. Prøv at sammenligne en kemi- eller matematiktime, hvor en manglende parentes bare får et hug, og så en sprogtime: »Kunne du ikke tænke dig at sætte -s på...?«
Jeg mener simpelthen, vi er for slappe. Når vi f.eks. har lavet et forløb i litteratur eller historie, så laver vi ikke tests og siger: »Dette her skal I kunne huske, ellers får I ikke nogen god karakter«. Jeg mener ikke, vi skal lave sort skole, men drenge har altså det der med de humanistiske fag. Det er der, de ikke forbereder sig.

Interviewet slutter med nogle bemærkninger om elevernes indstilling til gymnasiet:

IH: Jeg synes ikke, der er nogen tvivl om , at eleverne skal beslutte sig til at gå i gymnasiet. Og det betyder en vægtning af deres arbejde - for det skal de have. I vores forbrugertid kan man ikke sige, at de skal vente, til de er 27 år med at have et forbrug. Men de må lægge det på tidspunkter og i et antal timer, som kan kombineres med at føre et ordentligt gymnasieliv. De skal forberede deres ting, simpelthen, og være mere aktive. Jeg synes, de er for sløve og tager det for let. Det er naturligvis noget, der ligger i opdragelsen og i folkeskolen og andet - at man ikke behøver så meget. På den anden side: hvis de bliver sat til nogle opgaver, som de virkelig synes er spændende, så kan de jo lave dem. De er ikke bare sløve, de bliver gjort sløve. Og de har en tendens til, at alting skal være så let som muligt - det hører til tidens lethed. Hvis man kan få noget billigt, hvorfor skulle man så betale dyrt for det...? Det er den forbrugermentalitet, der er kommet ind i gymnasiet.

JF: *Hvis du skulle give gymnasieeleverne et godt råd, ville det bl.a. være at skære ned på erhvervsarbejdet?*

IH: Ja, eller lægge det på fornuftige tidspunkter. Og så simpelthen prøve, om det ikke kunne blive sjovere, hvis man er godt forberedt. Og så i øvrigt gøre vrøvl, indtil læreren laver en ordentlig undervisning!

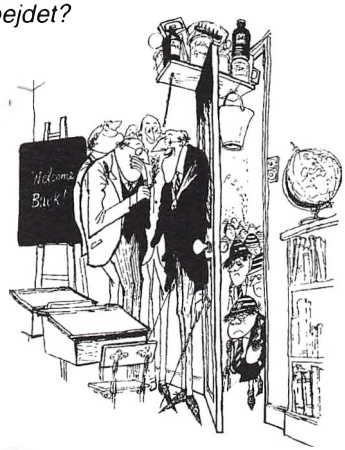

Drengelege for to generationer....

Ole Riis Olsen, Ernst Happel og Franz Beckenbauer

Som redaktør af skolens informationsskrift »Imens« har jeg nu en del gange skullet portrættere nye kolleger, og efterhånden var jeg ved at være bange for at blive låst fast i den genre. Jeg var derfor på jagt efter nye udfordringer, da jeg hørte, at Inge Heise, igennem mange år en af pædagogikkens frontkæmpere, var i gang med at skildre »et lærerliv« i bogform. Til den ende havde hun henvendt sig til en række midaldrende lærere rundt omkring i landet, og minsandten, om ikke vores egen Ole Riis Olsen var en af dem. Efter at have hørt et foredrag af hende her på skolen var jeg fyr og flamme. Hun havde inddelt et gennemsnitligt lærerliv i faser. Bl.a. var der et tidspunkt, hvor man kom i krise som lærer og derfor begyndte at søge nye udfordringer. F.eks. ved at skrive bøger. Aha, tænkte jeg. Nu har jeg chancen for at lave et journalistisk scoop. Jeg vidste, at Ole lige har udgivet bog nr.7 (hvis det kan gøre det!), så her var der mulighed for at fange en af de omtalte lærere lige midt i krisen. Så jeg bad ham om et interview. Dog måtte jeg være lidt forsigtig, så han ikke anede uråd. Så i starten spurgte jeg pænt til, hvad projektet gik ud på, og hvad hun havde lavet i Oles klasser, den dag hun var med på skolen. Han svarede beredvilligt, uden at ane uråd. Og det blev til en længere redegørelse. Så da han langt om længe blev nødt til at trække vejret et kort øjeblik, huggede jeg til som en klapperslange (i det følgende står JJ for klapperslangen og OR for Ole):

JJ: *Hvordan kan det være, du begyndte at skrive bøger? Havde du brug for nye udfordringer?*

OR: Nej! De første bøger, dem lavede jeg egentlig, da jeg var i pædagogikum. Det er jo ret tidligt at starte på sådan noget. Vi var to, Per oppe fra Fjerritslev og så mig. Vi har læst idræt sammen, og vi var så i teoretisk pædagogikum sammen. Det var et kursus 3-4 gange i pædagogikumstiden på Katedralskolen i Odense, og der var en meget solgt tyskbog i tiden, *»Wir Kinder von Bahnhof Zoo«*, og det var en slags bestseller dengang. Så tænkte vi: »Det kan vi også gøre«. På Katedralskolen i Odense var der en forlagskonsulent fra Gyldendal, og en dag, vi var derinde, gik vi hen til ham og sagde: »Vi kunne godt tænke os at gøre sådan og sådan«. Det lød jo meget interessant, sagde han, og det endte med at blive den første bog. Dog ville Gyldendal gerne have emnet indsnævret noget, og derfor tog de nogle tekster fra. Så sad vi der med en masse tekster, som de ikke ville udgive. Dem fik vi et andet forlag til at udgive, og da det var hurtigere, endte det med, at der udkom to bøger med 14 dages mellemrum. Samtidig kom mit speciale om idræt, den fodboldbog, jeg har skrevet for 15 år siden, og som udkom på Gads Forlag.

Nu kunne jeg godt mærke, at min plan var ved at gå i vasken. Det blev vist ikke til et portræt af en udbrændt lærer. Skulle jeg droppe Ole Riis og måske vende tilbage til en tidligere idé med at finde Mikkel Becks gamle dagplejemor her i Aars for at lave en rigtig "kioskbasker"? Da dukkede der pludselig en glemt erindring op fra underbevidstheden. Noget om Ole Riis og Sepp Piontek. Måske var der stadig håb. Det kunne være en anden vinkel på et af dette årsskrifts temaer: faget idræt.

JJ: *Ja, det minder mig om, at gamle elever har fortalt, at du er bagmanden bag Sepp Pionteks succeslandshold, idet det var dig, der gjorde ham opmærksom på det spillesystem, han fik succes med. Er det rigtigt?*

OR: Ja, det ved jeg ikke rigtig. Det kan godt være. Jeg kender ikke Sepp Piontek selv, men da jeg lavede mit speciale i idræt, så var der en lærer på det, som i dag er ansat på Dronninglund Gymnasium. Ja, speciale og speciale! Det var altså den store opgave, der svarer til en længere stil, men den kom altså til at fylde over 300 sider. Den lavede vi så til en bog på halvanden måned eller sådan noget. Det var selvfølgelig, fordi jeg vidste noget om det i forvejen. Det drejede sig om at beskrive fodboldspillets taktik og strategi historisk set, men også om at se på nogle udviklingstendenser dér omkring 1980, hvor det blev lavet, og vi fik nogle penge fra Idrættens Forskningsråd til at lave en sammenligning mellem tysk og engelsk fodbold. Det var det, man så i fjernsynet dengang. I den forbindelse var vi i England og lave nogle interviews med nogle managere og arbejdsfysiologer og sådan noget. Dér er det rigtigt nok, at nogle af de udviklingstendenser, vi beskrev i tysk fodbold, det var det, Sepp fik succes med. Det, det drejede sig

om, det var, at man tog den ene "back", som det hed på det tidspunkt (det var Søren Lerby, der spillede i venstre side i den bagerste kæde), og rykkede ham op på midtbanen, så man egentlig kun havde 3 bagude og så fem på midtbanen (fra 4-4-2 til 3-5-2). Det system var med i vores bog som en af de nye tendenser. Det havde nu været fremme tidligere: Da Paul Breitner spillede på det tyske landshold i 1974, hvor Vesttyskland blev verdensmestre, spillede han på samme måde. Min kollega fra Dronninglund, Jens Peter Sørensen, er DBU-træner og instruktør og sådan noget, og han kendte godt Sepp og kom sammen med ham en gang imellem, og Sepp, han havde jo læst den her bog og havde vist interesse for netop det dér. Da bogen så var udkommet, og vi så den her kamp fra Wembley, hvor Danmark vandt 1-0 over England og Allan Simonsen scorede (det må have været i 83, tror jeg), da spillede han efter den her taktik for første gang, med Lerby fremskudt, og da sagde jeg godt nok: "Det var ligegodt satans!" Om jeg ligefrem står bag, det ved jeg ikke, men det kan da godt være, at han har fået noget inspiration. På den tid var der ikke ret mange, der interesserede sig meget for taktik og den slags. Man havde stort set en bold, og så gik man ud og spillede.

JJ: *Richard Møller har du ikke givet nogle fiduser?*

OR: Nej, men ham kender jeg jo, for det er min gamle træner fra OB. Jeg var ungdomsspiller på det tidspunkt, og da var der ikke så mange målmænd i klubben. Når der var en, der var skadet, så tog de altid mig op. Da jeg var ynglingespiller, kom jeg så op som tredjemand, og så nummer to, og derfor spillede jeg nogle kampe på danmarksserieholdet på det tidspunkt og på fynsserieholdet. På den måde lærte jeg Richard Møller Nielsen at kende, da jeg var de her 16 år.

JJ: *Kunne du også fylde målet ud dengang?*

OR: Ja,ja, det var ikke noget problem. Jeg lignede en velvoksen seniorspiller dengang også. Jeg havde selvfølgelig ikke så meget erfaring, men Richard kom altid: "Godt nok, godt nok!" Han var ligesådan dengang. Richard har altid været en flink fyr.

Efter en længere snak om Ole Riis' "fodboldkarriere", der blev trappet ned, da han begyndte at læse tysk i Århus, kommer det frem, at fodboldinteressen, og især interessen

Ole Riis i Jakob Brink Laursens streg (elev i 3b).

for tysk fodbold, også er baggrunden for, at Ole blev tysklærer (i øvrigt tager han jævnligt til Hamborg for at se fodbold, mens han aldrig har set Aab på Aalborg Stadion!).

OR: Allerede i gymnasiet, eller måske lidt før, begyndte jeg at abonnere på et tysk fodboldblad. Det har jeg gjort lige siden. Jeg tror, jeg har rundet de 30 år. På den måde læste jeg en masse tysk, og så blev jeg også bedre til det, og man kan se, hvad det har ført med sig. Og jeg læser stadig det her fodboldblad, og jeg laver stadig statistik derhjemme over samtlige kampe i Bundesligaen. På computeren nu. Jeg kender samtlige tyske fodboldspillere, i Bundesligaen i hvert fald, og det, der interesserer mig, det er, hvordan taktikken udvikler sig, og også hvordan medieverdenen begynder at blande sig i det. Nogle af de pædagogiske forbilleder, jeg har, det er nogle tyske fodboldtrænere. Jeg kigger meget på, hvordan de egentlig gør. Der er nogle, hvor, lige meget hvad klub de er i, så vinder deres hold. Hvad er det for nogle tricks, de kan? Dem kan vi sagtens bruge her i undervisningen. I idræt selvfølgelig, men også i al mulig anden undervisning. Det lurer jeg meget på. Når jeg finder ud af, hvad Franz Beckenbauer mener, han har lært af Ernst Happel, så må det være den ultimative form for pædagogik, ikke? Fordi den ene, han er vel det største navn, der nogensinde har været inden for fodbold, og Ernst Happel, ham mener alle trænere jo, at det er den bedste træner, de nogensinde har oplevet. Så der må være noget at lure af dér, ikke? Det er mere sådan nogle helt simple ting, man godt kunne bruge i den måde, man her på skolen forholder sig til eleverne på. Jeg er mere inspireret af Ernst Happel, Franz Beckenbauer og Christoph Daum, end jeg er af PEEL og AFEL, og hvad fanden det nu hedder altsammen. For det mener jeg egentlig mere er kunstigt åndedræt. Det her, det handler om det, vi i idrætten kalder "mandskabsbehandling". Man må alligevel tænke på, at de der fodboldtrænere, de er *på* én eller to gange i ugen, og hvis holdene ikke klarer sig godt, så bliver de fyret. De stresssituationer, vi kommer i, det er jo for ingenting at regne, mod hvad de folk kommer ud for. Og hvordan tackler de de situationer? Psykologien spiller en kæmperolle inden for idrætsverdenen også. Jeg tror da ikke, håndboldpigerne herhjemme, de havde vundet ret meget, hvis de ikke havde haft den træner, de har. Man kan også sige, at de ikke havde vundet ret meget, hvis de ikke havde haft Anja Andersen med, men træneren gør også en stor forskel. Hvordan tackler han egentlig de situationer dér? Det mener jeg man kan lære mere af, end de der forsøg på at udvikle gymnasiepædagogikken, som man gør i dag. Så jeg lurer de der trænere i stedet for. Jeg synes, at det går udmærket. Det er jo - i alle fag - til syvende og sidst, sådan som Otto Rehhagel siger: »Der findes kun én sandhed: Bolden skal i mål!« Det gælder om at få den puttet derind på den mest inspirerende, men også mest direkte måde.

Her løb båndet ud. Til alt held måske. Ellers havde jeg nok aldrig fået stoppet Ole igen. Han var så småt ved at være oppe i omdrejninger, parat til og gå op at score mål i den anden ende. Fra den tid, hvor jeg også var med til lærerfodbold, véd jeg, hvor godt et skud han har. Og så er han altså god at have som bagmand på ens eget hold.

Jørgen Jørgensen

Udvekslingsrejser

2a i Italien:

Umiddelbart efter terminsprøven fredag d. 7. marts tog vi forventningsfulde afsted til Italien, nærmere bestemt Viareggio. Vi oplevede en masse spændende ting både på sociale og faglige områder. De mest interessante ting, vi så, var byen Firenze og det skæve tårn i Pisa - tårnet er faktisk mere skævt, end man tror. Derudover så vi bl.a. et marmorstenbrud, et oldtidsmuseum, kirker og naturligvis byen Viareggio. På den italienske skole var vi med til nogle timer, hvor vi havde et fællesprojekt, hvor danskere og italienere fremlagde noget om Viareggio karnevallet, marmorstenbruddet, bymure og meget andet. - En af grupperne havde eksperimenteret lidt, så danskerne fremlagde på italiensk og italienerne fremlagde på dansk!

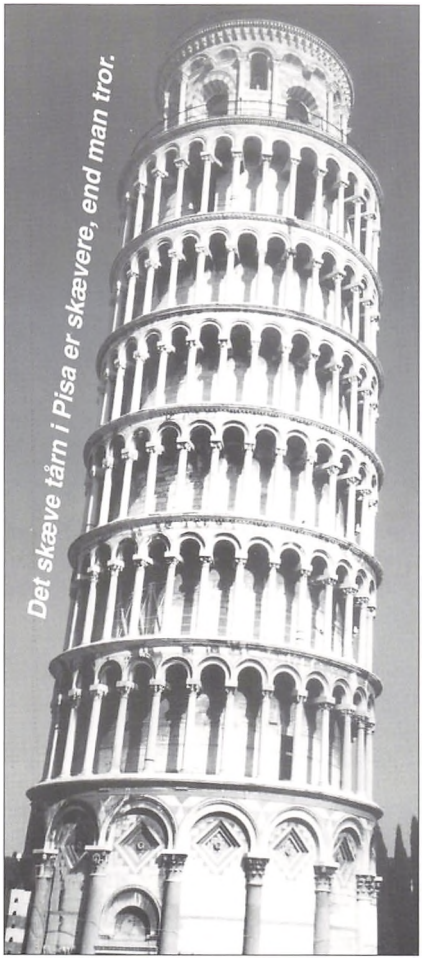

Det skæve tårn i Pisa er skævere, end man tror.

Det var lidt af en udfordring at bo hos en italiensk familie, da ikke alle var lige gode til engelsk/italiensk. Det var dog utrolig spændende at få indsigt i en anden kultur, bl.a. madkulturen. Nogle af os fik f.eks. blæksprutteærme.

Vi blev også noget overraskede over, at vi skulle i byen hver aften - det havde vi ikke troet, at især de italienske piger fik lov til. Turen har været meget udbytterig for os socialt. Vi fø-

2a holder pæn køkultur i Lucca.

ler, at vi er kommet lidt tættere på hinanden. En stor tak til Sussi og Anna, der var utrolig søde og tålmodige hele vejen igennem.

Lotte Elgaard Andersen og Vibeke Nielsen

Masker fra karnevallet i Viareggio.

2b i Frankrig:

I uge 11 var vi på udveksling i Sarcelles, en forstad til Paris. Vi var meget spændte, da hver enkelt skulle bo hos en fremmed familie. Vi troede, at vi alle skulle opleve den franske kultur, men det blev en oplevelse rig på alverdens kulturer, fordi Sarcelles er en by med nationaliteter fra alle Frankrigs tidligere kolonier. Faktisk var der kun få af os, der oplevede den »rigtige« franske kultur.

Vi frygtede mange ting ved besøget, men vores største frygt var nok maden. At de f.eks. skulle tilbyde os snegle eller frølår. Men de mange kulturer gjorde, at det var mange forskellige madretter, vi blev præsenteret for. Dette var også noget, vi skulle tænke meget på, da de var på besøg hos os. Det var specielt kødet, der var problemer med (f.eks. må muslimer og jøder ikke spise svinekød). Med hensyn til mad, må det siges, at franskmænd har et betydeligt større stofskifte end danskerne. Det er et stadigt under, at de kunne spise så meget og alligevel klemme sig ned i deres små »parisermodeller«.

Hvad vores samvær med værtsfamilierne angik, var det meget forskelligt, hvor tæt vi kom på dem. Nogle var kun hjemme to aftener, mens andre var hjemme næsten alle aftener, og de kom derfor også meget tættere på familierne. Der er vist også enkelte, der meget gerne vil derned og besøge dem igen. Meget af franskmændenes tid blev brugt uden for hjemmet, så derfor var deres huse på størrelse med kolonihavehuse. Det skyldes, at de har meget længere skole- og arbejdsdage.

Vi fandt hurtigt ud af, at de franske elever overhovedet ingen organisations- og tidsfornemmelse havde. Meget af vores tid brugte vi på at vente på franskmænd, der ihærdigt forsøgte at lave et fælles arrangement. Tidsfornemmelse fandt vi ud af, at de ikke havde, da de var i Danmark. De kunne ikke forstå begrebet: »Den sidste bus går nu!« Venskabsgymnasiet *Lycée Jean-Jacques Rousseau* blev bygget på samme tid som vores gymnasium, men var meget mere forfaldent og ramponeret end vores. Bygningerne lignede en masse københavnske S-toge, der var sat oven på hinanden. Det skyldes delvist, at Frankrig er et land præget af mange problemer. Deres økonomi er svækket, de har store problemer med arbejdsløsheden. Det mærkede vi meget på vores franskmænd: Allerede før de var færdige med gymnasiet, vidste de, at der ikke ville være arbejde til dem, når de var uddannet. Der stilles større krav til dem. For eksempel skulle de have undervisning i bussen på vej til Danmark, for at de kunne nå deres eksamenspensum. Alt i alt var det en forrygende og lærerig tur. Dels det franske sprog, men vi fik også bugt med nogle af vore fordomme over for fremmede religioner og kulturer. Det var da også med røde og våde øjne, vi tog afsked med vores franskmænd.

Luise Øster og Mette Bjerregaard

2x i Köln

Forventningerne var store, da vi mødte op efter sommerferien – nu ville vi helt sikkert få at vide, at vi var de få priviligerede, der fik æren af at få tildelt Grækenland, Frankrig eller Italien som destination for vor forestående studietur. Men ak nej, det evindelige uheld, som følger os overalt,

Udsigt over Köln

havde endnu engang pustet os i nakken med sin kvalme ånde af *sauerkraut* – ja, rigtigt gættet, vi skulle til Køln. Jublen var selvfølgelig overvældende – overvældende stille, for vort værste mareridt var netop blevet en realitet. Humøret var langt nede, selv om vore lærere konstant prøvede at opmuntre os, så da dagen endelig oprandt for afrejsen, var det med blandede følelser, at vi tog tog afsked med vort fædrene land. Tårerne trillede ned ad kinderne, og modvilligt satte vi i gang mod alle vore bekymringers mål: Køln.

Men hvor skulle vi dog sande, at vi havde taget fejl. Køln var på ingen måde at sammenligne med det skræmmebillede, vi havde af denne ellers så vidunderlige by. Den var faktisk ret så fortryllende, når man først bevægede sig ind i byens ældre kvarterer med den imponerende domkirke. Synet af dette frygtindgydende bygningsværk mødte os

den første aften i den gamle romerske by – en kirke, der med sine himmelske proportioner indgød ærefrygt i de små, fordomsfulde danskere, som vi beklageligvis nok må indrømme, at vi er.

Hvordan var vore tyske modstykker så? Vi må jo nok indrømme, at vi sørgeligt nok er langt mere forfaldne til alkoholdige drikke end dem, idet vi totalt tørlagde deres øltønder til afskedsfesten, mens vore tyske venner nød godt af det store cola–lager. Ellers må vi også indrømme, at vi harmonerede ganske godt med de tyske elever på *Deutzer Gymnasium Køln* – ja, det var faktisk også ganske hyggeligt for os, der opholdt os ude i ghettoen hos vor tyrkiske vært.

Konklusion: en studietur til Køln er anbefalingsværdig. Køln er en varm og imødekommende by, der tilfredsstiller de fleste ønsker, en sulten turist måtte have!

Thomas Mørk

2y i Holland.

Vores studietur gik til tulipanernes og møllernes land Holland. Vi var fra starten velsignet med en 12 timers bustur, som vi fik det bedst mulige ud af: slik, kortspil og videofilm. Efter et halv døgns intens afslapning ankom vi til vores værtsskole, *Westland College* i Naaldwijk. Dér stod en håbefuld, hollandsk klasse parat til at modtage os. Vi tog med vores respektive værtsfamilie hjem, og der mødte det første chok os: Hollandsk madkultur. Vi havde på forhånd hørt, at hollandsk mad ikke var noget at skrive hjem om, men vi mente, at det sikkert var overdrevet. Vi blev klogere. Men det mætter, og vi indtog det hollandske natteliv. Der er delte meninger om det hollandske øl, men ét er sikkert: det er billigt. Da natten var gået, og solen begyndte at vise sit smukke ansigt, slingrede vi hjem på vores gamle rustne cykler, som vi hver især var blevet udstyret med.

Den næste dag gik med en tur i et hollandsk badeland. De minder en del om de danske, så det er næppe nødvendigt med en nærmere beskrivelse. Aftenen tilbragte vi hos hver vores hollænder, men de fleste mødtes dog alligevel hos hinanden. Og fik nogle flere af de dér billige nogen.

Mandag var en skæbnens morgen, thi vi skulle da til at arbejde for alvor. Vi skulle først have en introduktion til det hollandske sprog, som i virkeligheden slet ikke er et sprog, men bare en masse sære lyde. Vi blev sendt ud på bytur i Naaldwijk, og vi måtte kun kommunikere på hollandsk.

To 2y'ere i Amsterdam/Holland.

Faktisk en spændende måde at »lære« sproget på. Derefter tog vi til *Hook van Holland*, hvor der var en kæmpestor barriere, som kunne skydes ud i vandet i tilfælde af stormflod. Det var uhyre stort og meget imponerende. Da vi kom tilbage, havde skolen arrangeret »Happy Hour« med de fire andre klasser, som besøgte Naaldwijk samtidig med os. Udover os var der nemlig klasser fra tre andre lande: to fra Frankrig, en fra Tyskland og en fra Sjælland. Vi skiftedes til at levere et underholdningsindslag, det ene mere nedværdigende end det andet. Men så hyggede vi os med at grine af hinanden. Mens det stod på, serverede skolen af dem der, der ikke koster så meget i Holland. Aftenen gik med, at vi allesammen cyklede i det meste af en time for at komme til fest ude hos en hollænder, som havde pyntet sit drivhus. Det lyder måske ynkeligt, men hollænderne har drivhuse overalt, og de er meget store. Vi tilbragte en hyggelig aften sammen med vores værter og det hollandske humlebryg.

Tirsdag stod i kulturens tegn. Vi var i Amsterdam og se alle de berømte malerier, bl.a. Rembrandts »Nattevagten«

Selvportræt af en undrende/forskrækket Rembrandt.

på *Rijksmuseum*, og vi så Van Goghs kendteste værker på Van Gogh- museet. Efter museerne fik vi tre timer på egen hånd i Amsterdam City, hvor de fleste af os tog på strøgtur i midtbyen. Aftenen gik med.....Ja, netop: En hyggelig aften på et hollandsk værtshus.

Den efterfølgende dag skulle vi allesammen skrive stil om museerne fra dagen før. Disse stile skulle sendes ind til Europakommisionen, som havde doneret et beløb i sponsorstøtte til den hollandske skole. En gestus, som skolen gerne så gentage sig til næste år, og som vi derfor var nødsaget til at fedte lidt for. Så gik turen til den Haag, hvor vi så parlamentsbygningen, som er et stort, flot slot. Det sidste, vi så i den Haag, var en udstilling lidt à la »Eksperimentarium«, hvor vi måtte stikke fingrene i alt muligt, uden at blive uvenner med kustoderne af den grund.

Den sidste dag var vi på blomsterauktion, og vi så også et drivhus. Det hollandske landbrug er meget mekaniseret. Bagefter var vi ude at se en udstilling om hollændernes evige kamp mod havet. Dagen afsluttedes med en mere eller mindre vellykket middag på en hollandsk café (der er lige det med den hollandske mad, du ved) og et brag af en afskedsfest for alle fire gæsteklasser. Her blev der spillet op til dans af nogle hollandske skolebands, der viste, hvad de kunne (eller ikke kunne) på en rockscene. De fleste af os foretrak at holde sig til de der grønne, som danskerne har ry for at være så glade for.

Tidlig fredag morgen gik turen hjemover. Der blev sovet nogle ganske solide tømmermænd ud i vores bus, og det var nu, at chaufføren Hans Jørgen fik lejlighed til at vise, hvad han duede til: Han havde fyldt det meste af sit køleskab med kolde sodavand'er. Så pyt med, at han skældte lidt ud.

Vi havde en rigtig god tur. Men det må siges, at hollændernes kultur trods alt er noget anderledes end vores.For det første er der det med maden. Desuden bor de meget trangt, deres huse er meget smalle. Og så forventede de, at vi med vores luksuslegemer skulle transportere os selv på en gammel, faldefærdig cykel! Det var lige strengt nok. Men de er meget gæstfri, og de deler flittigt ud af dét, der er. Vores ekskursioner, som Palle og Inger guidede os sikkert igennem, var relativt spændende, og da vi har arbejdet meget med Hollands geografi, havde de god relevans, både til undervisning og eventuel eksamen. Alt i alt havde vi en suveræn tur, både socialt og undervisningsmæssigt set.

Anja Christensen og Kristian Grønhøj

2z i Athen

2z var i Athen, hvor de senere blev bedt om at formidle deres indtryk af udvekslingsrejserne i de græske elevers årsskrift. Vi bringer det meste af denne artikel, der er forfattet på engelsk, men har valgt at oversætte det, med den risiko for fortolkning af nuancerne, der altid vil være i den forbindelse. Vi tror og håber dog, at rejseindtrykkene går klart igennem!

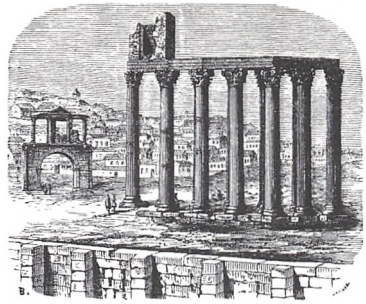

Klassisk græsk arkitektur i et stik af en 1800-tals rejsende: Olympeion med Hadrian-buen i baggrunden.

En tidlig morgen i begyndelsen af marts 1997 tog vi afsted fra Aars i en *out-of-date* bus - fulde af forventninger om den kommende uge. Kun få af os havde været i Grækenland før - og bare det at besøge dette storslåede land, som vi havde hørt så meget om, kunne ikke undgå at blive en fantastisk oplevelse.

Vi vidste godt på forhånd, at Athen er en meget stor by, men blev ikke desto mindre overraskede over, at en køretur på cirka 25 kilometer med »normal« trafik kunne vare omkring 50 minutter. Bylivet virkede travlt og kaotisk, men samtidig levende på en »sydlandsk« måde. Da vi ankom til *»The 40 Lyceum of Athens«*, fik vi det første chok. Hjemme i Danmark ville skolens bygninger ikke blive anset for at være passende omgivelser til uddannelsesformål! Vi er vant til en meget højere standard og hvad vi ville kalde mere respekt for omgivelserne. Her tænker vi f.eks. på graffitien og de smadrede vinduer. Hvis vi skulle gå i skole under sådanne forhold, ville vi helt sikkert føle os forsømte. Men de græske elever var tilsyneladende mest opsatte på at bruge muligheden for overhovedet at få en uddannelse, og omgivelserne er ikke nogen hindring for dem.

Mens det græske uddannelsessystem altså forekom os noget forsømt, imponerede de historiske monumenter fra oldtiden os i den grad: De fik os til at føle os helt mindreværdige. De fantastiske bygninger vidner om en storslået fortid. At lære om steder som *Myceaenos*, *Acropolis* og *Epidavros* er intet sammenlignet med oplevelsen af at være der i virkeligheden.

Hvad angår Grækenlands nutid, fornemmer vi også, at den græske kultur i høj grad stadig er baseret på traditioner. Mens vi var der, fik vi lejlighed til at deltage i det pulserende folkeliv.Karnevallet i Plaka og starten på festlighederne her er et eksempel på dette. Det var opløftende at more sig sammen med mennesker, man aldrig havde mødt før, den sidste aften og kommunikere med dem ved at slå hinanden i hovedet med de berømte køller! Det er den samme fællesskabsfølelse, man kan opleve i begyndelsen af fastetiden, når folk samles i parkerne for at sætte drager op i en munter atmosfære koncentreret om de folkelige etablissementer. Vejret var ideelt til drageflyvning, men noget køligt, og det var lidt ærgerligt.

Ved sådanne lejligheder og i det hele taget udviste de græske værtsfamilier stor gæstfrihed. Næsten førend vi selv havde registreret, hvor koldt det var, blev vi udstyret med varme frakker og tørklæder. Vi blev hele tiden vist utrolig stor opmærksomhed. Vi følte os velkomne i familierne lige fra første øjeblik, og blev behandlet ikke som fremmede, men næsten som medlemmer af familien. Dette føltes overvældende, men samtidig erkendte vi, at gæstfrihed er en meget vigtig og naturlig del af grækernes liv.

Selv om vi er unge fra to forskellige kulturer, ligner vore tilværelser hinanden på mange måder. Måske har det noget at gøre med, at begge vore hjemlande er påvirkede af den amerikanske livsstil (*McDonald's* og *Levi's* for bare at nævne et par eksempler). I alle tilfælde var der én ting, vi var fælles om: musikken. Musikken spiller en vigtig rolle for de fleste unge mennesker idag , og vi opdagede, at den er et bindeled, der når over landegrænser. Vi bemærkede dog en anden stor forskel mellem vore to nationaliteter: Danskernes opfattelse af fester er helt anderledes end grækernes, om ikke nødvendigvis bedre. Mens danskere generelt drikker en del alkohol til fester sammenlignet med for eksempel grækere, og bliver på diskoteker og barer indtil sent om aftenen eller natten, er det vores indtryk, at de fleste grækere kun drikker lidt og går hjem langt tidligere. De fleste af os danskere foretrækker naturligvis at kunne gå i byen hele natten, men vi misunder ikke desto mindre grækerne på nogle områder. Den traditionelle græske musik samler f.eks. alle mulige forskellige mennesker og aldersgrupper og skaber et fællesskab, som er ret sjældent i Danmark.

I det hele taget er det vores erfaring, at både danskere og grækere har lært en masse af udvekslingsrejserne Ikke blot om den fremmede kultur, men også om os selv. Vi har mange dejlige minder, og forhåbentligt vil de fleste af os bevare kontakten til vores nye venner.

Anne Mette Berntsen og Line Thorndahl Jensen

Jesus Christ Superstar

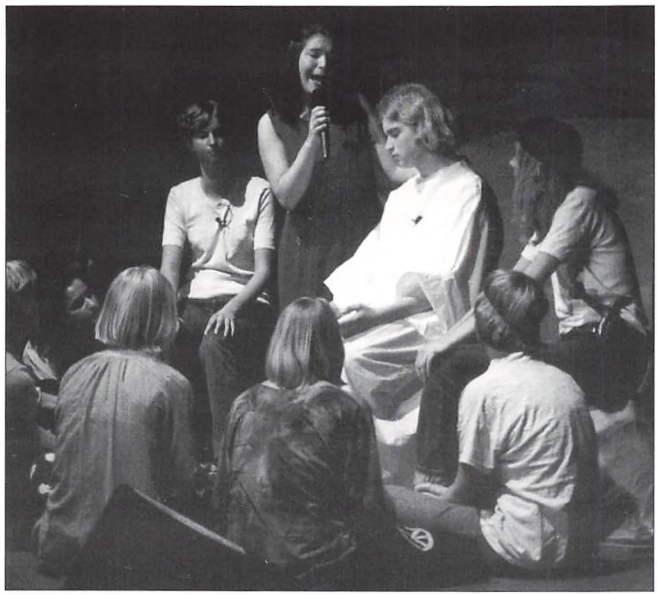

Alle kender historien om Jesus fra Nazaret – men hvem var han egentlig? Det giver Andrew Lloyd Webber og Tim Rice deres bud på i Musicalen *Jesus Christ Superstar*, som teaterkredsen opførste i februar 1997.

I Jesus Christ Superstar følger vi en flok skuespillere, der fortolker det drama, der udspiller sig fra fredag aften i Bethania til korsfæstelsen på Golgata. Undervejs får vi et indblik i de følelser og tanker som Jesus, Judas, Maria Magdalene, Pilatus, Herodes og apostelene *måske* har gjort sig. Var Jesus en politisk oprører? Var han Guds søn? Både tro og tvivl kommer til udtryk i musicalens afsluttende sang, hvor Judas spørger: »Jesus Christ - Superstar, mon du var den de sa'e du var?«

Der er dog ikke tvivl om, at de mange eftermiddage og weekender, hvor der blev øvet på stykket var en god og lærerig oplevelse for de deltagende. Omkring 70 elever og lærere havde siden slutningen af oktober øvet sig på at få sang, musik, kor, dans, kostumer, kulisser, lyd og lys til at gå op i en højere enhed. Og de to aftener for fuldt hus vidnede da også om, at publikum havde fået en flot oplevelse.

Lone Hindsgaul

Svært at være 1.g'er?

Det er ikke svært eller pinligt at være 1.g'er, for du er ikke alene om det. Du ved også, at de store grumme 2. og 3.g'ere engang var 1.g'ere.

De første 14 dage i gymnasiet er de sjoveste, for der er intro-tur, og andre mere eller mindre sjove ting, så vi kan falde til på VHG. En af de mindre sjove ting er det vand, man får af 2.-3.g-drengene. De må ikke give vand, og sladrer nogen om, hvem det er, bliver vedkommende sendt hjem et par dage. Som 1.g'er har du ret til at få et »kælenavn«. Du bliver kaldt »sut«. Det står dog ikke på ret længe.

Man får hurtigt 1000 venner, men man er nødt til at sortere i dem, og så er der måske 5 rigtig gode venner tilbage, og de andre er "bare" klassekammerater.

Undervisning og lektier er meget anderledes end i folkeskolen. Der er flere lektier, og der er mange afleveringer, der skal laves. Undervisningen er det op til dig selv, hvad du vil have ud af, for følger du med, og siger noget i timerne, er du sikker på at lære noget, men hvis du ikke følger med, sænkes dit niveau i forhold til klassens. Den største forskel fra folkeskolen er, at det er dit eget ansvar at lære noget, og få noget ud af din skolegang. Det er også dit ansvar at møde op til timerne, og selv om pjæk ikke giver en opsang, giver det en irriterende fraværsprocent, som du ikke slipper af med igen. Det er sjovt og lærerigt at gå på VHG, og der er mange gode fester (Hebe), og selv om det ikke kun er sjov og ballade, er det vigtigt at du giver det en chance, også selv om man bliver skoletræt efter 4 måneder. Det er vigtigt ikke at give op.

Giv VHG en chance - du bliver glad for at være her.

Louise Flak, 1a

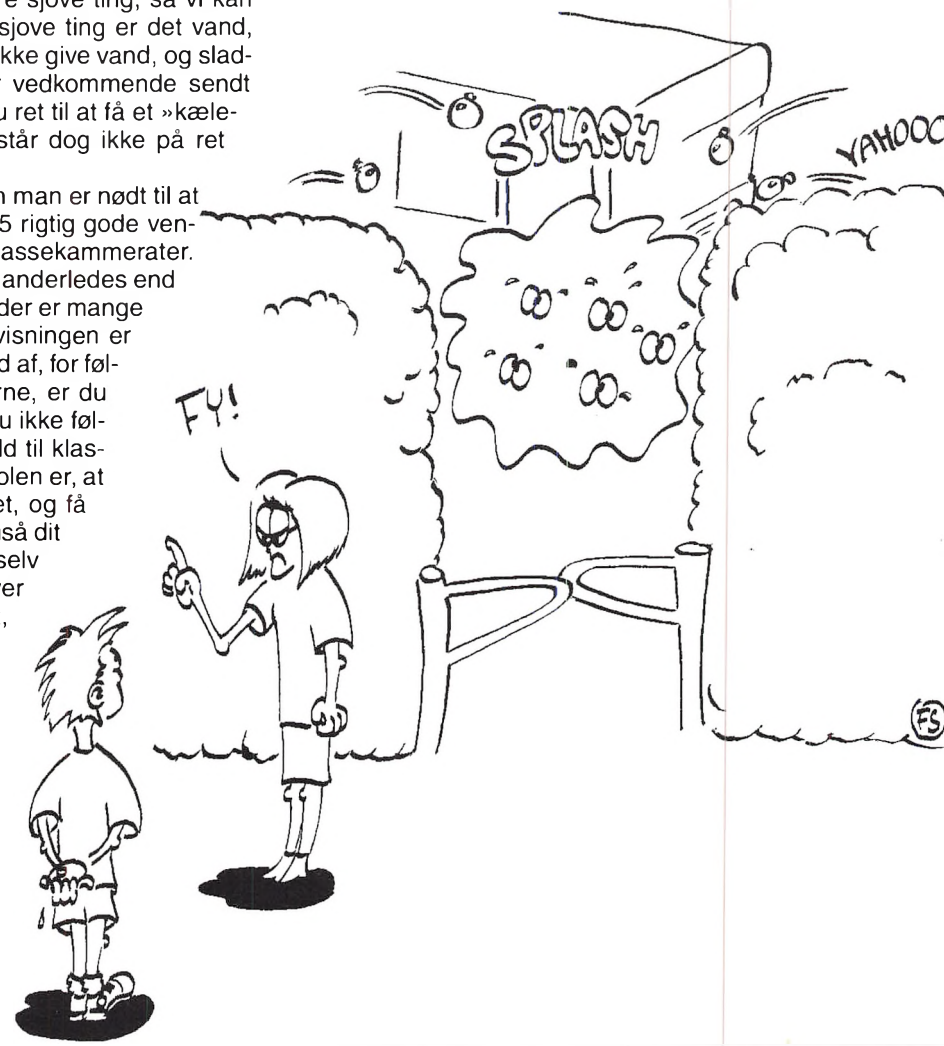

DER SKULLE PASSES EKSTRA GODT PÅ DE NYE 1.G'ERE..... MENTE LÆRERNE

Jeg - en gymnasieelev

Her fortæller en elev i 2.g. hvordan hun så på gymnasielivet i starten, og om nogle af sine oplevelser på VHG.

Søvnmangel og nye venner

På tysk har man et slangudtryk for gymnasiet, *die Penne*, der betyder noget i retning af »en slaveanstalt«. Et noget overdrevet udtryk måske, men det stemmer egentligt meget godt overens med den opfattelse, jeg havde af gymnasiet, da jeg skulle starte i 1.g. på VHG. Den opfattelse havde jeg fået gennem søskende og venner, der selv havde taget studentereksamen: at gymnasiet var hårdt, og at man konstant var i søvnunderskud pga lektier og afleveringer. Alligevel var jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at det var dét, jeg ville. Handelsskolen kom slet ikke i betragtning, for tal har aldrig været mig. Derfor blev det selvfølgelig også den sproglige linie, jeg valgte. Det har jeg slet ikke fortrudt. Nu er jeg næsten færdig med 2.g. Tiden er gået så hurtigt. Selvfølgelig har der da været perioder, hvor man bare havde lyst til at smide det hele og tage væk. Men så bliver det pludselig til at holde ud igen, enten pga en ferie eller et omslag i vejret.

At jeg er kommet i sådan en god klasse, har helt sikkert også haft en positiv indvirkning på min opfattelse af gymnasiet. Selvom det i starten var lidt mærkeligt at være så mange piger og så få drenge i klassen, synes jeg, at jeg faldt meget hurtigt til. Jeg kendte overhovedet ingen af de andre, og jeg tror, det var en af grundene til, at jeg så hurtigt faldt til. Nogle af de andre var hjerteveninder fra starten, og det var , som om det tog længere tid, før de blev en del af klassen.

Vibeke Myrup Jensen, 3y

Lærere og karakterer

Én ting, der dog var lidt vanskelig at vænne sig til i starten, var forholdet til lærerne. Jeg var på efterskole i 10. klasse, og elevernes forhold til lærerne dér var meget tættere. Man kom til at kende dem ikke bare gennem undervisningen, for man følte, at lærerne var interesserede i, at man gjorde sit bedste. De havde tid til og mulighed for at hjælpe, hvis man havde problemer med både det faglige og det personlige. På gymnasiet er der ikke noget med hyggesnak med lærerne i frikvartererne. For det første virker lærerne ikke interesserede i den slags småsnak, og for det andet skal man passe på, at det ikke bliver opfattet som fedteri, hvis man prøver at snakke med lærerne udenfor timerne. Måske er lærerne bange for beskyldninger om favorisering. Man skal som lærer passe meget på, når karakterne pludselig får så stor betydning, som de har på gymnasiet. Det er synd, at man er nødt til at holde den afstand. Det bevirker, at man får et lidt anstrengt forhold til lærerne.

Studierejser

Det var en lidt negativ side af gymnasiet, men der er selvfølgelig også positive sider. En af dem er studierejsen. Vi er næsten lige vendt hjem fra Paris, og den tur vil jeg i hvert fald aldrig glemme. Jeg ved, at der er lærere, der er meget imod studieturene. Måske mener de, at det ikke er gymnasiets opgave at arrangere udlandsture for eleverne, fordi det ikke direkte har noget med det faglige at gøre og derfor er spild af tid.

Mette Bjerre Madsen, 3a

Jeg er dog uenig med disse modstandere. Efter min mening er studieturene meget vigtige. Især fordi VHG har valgt at satse på udveksling. I gymnasiets formålsparagraf står der, at undervisningen ikke bare skal udvikle eleven fagligt, men også personligt. Og disse udvekslinger giver eleverne mere end man umiddelbart bagefter kan måle på deres faglige kunnen. De giver mulighed for at snuse lidt til andre landes forhold, og fordi man bliver puttet ind i en ganske almindelig familie, lærer man meget om deres kultur. Man får et andet syn på det danske samfund. Pludselig kan man se både fordele og ulemper ved Danmark, som man aldrig før havde tænkt over. I Frankrig er det f.eks. utrolig hårdt at bestå studentereksamen. Dumpeprocenten er på ca. 40. Derfor må de franske elever virkelig kæmpe med lektierne, og de har utrolig lange skoledage. Nogle dage får de først fri kl. 18.00. Så er man glad for at være dansker.

Selvom gymnasiet er hårdt, har man dog tid til andre ting uden derved at sætte sin eksamen over styr.

Lone Walther Jørgensen, 3c

Man får også indblik i andre religioner. Netop på dette punkt er Frankrig helt speciel, fordi landet er et sammensurium af alle mulige folkeslag og religioner. Det er interessant at se, hvordan f.eks. muslimske familier har været i stand til at integrere sig i det franske samfund uden helt at give slip på deres egen kultur.

Derfor mener jeg, at studierejsen har lært mig meget, som jeg aldrig ville have haft mulighed for at opleve på andre måder.

Flemming Svendsen, 3c

Lektier, fester og fremtid

Jeg befinder mig godt på VHG og er ret glad for undervisningsformen. Vi bliver behandlet som voksne mennesker og får lov til at tænke selvstændigt. Desuden foregår der så meget på skolen - fester og arrangementer - at man bli-

Jørgen Bech Pedersen, 3a

ver rystet så godt sammen, at der kan opstå venskaber, der varer ved, også efter at man har forladt gymnasiet. Jeg ved ikke, hvorfor netop disse venskaber holder så længe. Måske har det noget at gøre med alle de ting, man gennemgår sammen.

Lektiebyrden var næsten ubærlig, fik jeg at vide af andre studenter, og det var med bange anelser, jeg begyndte i 2.g, som skulle være det hårdeste år. Men jeg synes nu ikke, det har været så hårdt, som jeg havde frygtet. Man bliver bedre og bedre til at planlægge og disponere over sin tid. Der har da været perioder, hvor jeg ikke har orket at gøre så meget ved lektierne, som jeg burde, men jeg er da hver gang kommet over det igen, og til tider kan jeg føle, at jeg bare har styr på alting. Jeg kan dog alligevel ikke lade være med at grue lidt for eksamen til sommer. Hvilke fag skal man op i, og har man nu været flittig nok?

Men ligegyldig hvordan det går til sommer, har jeg stadig et helt år foran mig. Hvad jeg skal bagefter, er jeg ikke helt klar over. Det bliver hårdt at skulle ud og stå på egne ben efter at have været vant til, at alt er blevet planlagt for én gennem de sidste 10-11 år. Men et helt år endnu er jeg en ganske almindelig gymnasieelev - og så får vi at se, hvad der siden sker.

Mona Bjørn, 2.b

Jacob Brink Laursen, 3b

Naturvidenskabelig klasse

Matematik - fysik - kemi er tre centrale fag i al naturvidenskabelig uddannelse. På Vesthimmerlands Gymnasium deltager vi bl.a. derfor i en forsøgsordning, hvis hovedformål er at øge interessen hos eleverne for netop de naturvidenskabelige fag. Forsøget - der løber over tre år - indebærer, at eleverne på forhånd har bundet sig til bestemte kombinationer blandt de nævnte fag. Det får som konsekvens, at samarbejdet de tre fag imellem kan styrkes betragteligt. Det betyder så samtidig, at de har fravalgt andre fag, idet der i praksis kun er en valgblok til »fri« afbenyttelse. Elevernes valg af denne linie må også formodes at hænge sammen med en vis interesse for naturvidenskab. Disse to faktorer får klart en stor betydning for undervisningen, og der bliver mulighed for at inddrage aspekter, der normalt må udelades. Vi har benyttet muligheden for at stille opgaver på tværs af fagene. I mindre omfang har der været mulighed for, at læreren i nabofaget har deltaget i det eksperimentelle arbejde m.v. Alt sammen ting, der styrker opfattelsen af sammenhæng mellem fagene

En anden - og lige så vigtig del - af forsøget er en projektdel hvert skoleår. Her skal eleverne arbejde med et længerevarende projekt i nært samarbejde med en virksomhed. Et samarbejde, der gerne skulle illustrere fagenes anvendelighed i praksis. Dette års projekt drejede sig om fjedre, og samarbejdspartneren har været Hagens Fjedre i Støvring, der har vist projektet en enestående imødekommenhed.

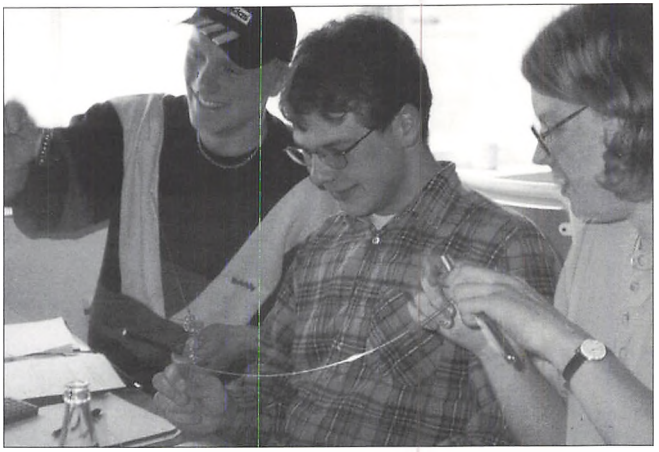

Som optakt fremstillede firmaet et sæt fjedre. Disse indgik så i fysikeksperimenter på skolen. Her skulle vi finde ud af sammenhængen mellem fjederens dimensioner og den kraftpåvirkning, den kunne give. Det krævede adskillige målinger, der efterfølgende skulle behandles matematisk. Gennem eksperimenter og behandling af resultaterne voksede indsigten i fjederfysik, og med nogen usikkerhed nærmede vi os brugbare formler. Nu skulle teorien stå sin prøve.

Altså af sted til fabrikken i Støvring (halvdelen af klassen den ene dag og den anden halvdel den næste). De hjemmeværende elever deltog dels i kemiøvelser og dels i et miniprojekt med landmålerstuderende fra Aalborg Universitet. Virksomhedsbesøget indeholdt en gennemgang af opbygning og arbejdsfunktioner for forskellige medarbejderkategorier. Eleverne fik udleveret et ordreønske fra en kunde og skulle derefter beregne, hvordan denne ventilfjeder skulle dimensioneres. Med nogle få råd, der kompenserede for den manglende erfaring, lykkedes det at komme frem til et fornuftigt resultat, og stor var glæden. Ude i produktionshallen fik eleverne produceret den beregnede fjeder på forskellige typer af viklemaskiner. Prøverummet, hvor kvalitetskontrollen normalt foregår, kom også i sving. Det var afgjort ikke rent held, at fjederen overholdt de opstillede normer. Tilbage var så kun at komme hjem for at udarbejde projektrapporten. Hvordan projektet har virket på eleverne vil jeg til slut illustrere med citater fra deres rapporter:

Vi kan bestemt anbefale andre at besøge et tilsvarende firma, da det giver umiddelbart mere viden, end man lige tror.

Vi brugte relevante formler i udregninger. Det forbløffede os lidt. Det var de samme formler, vi brugte,som det var på Hagens Fjedre.

Vi er alle enige om, at det var meget sjovere end almindelig undervisning, da vi følte, vi fik mere ud af det.

.. og det var helt utroligt at se, hvor meget de (ansatte) egentligt vidste om deres arbejde og det, de lavede.

Vi kunne jo samtidig få en fornemmelse af, hvor langt skridtet er mellem vores undervisningsniveau og så erhvervslivets.

Det var dejligt at komme ud og bruge vores teoretiske viden i praksis og opdage, at den virkede. Sammenlignet med den normale undervisning var det en stor oplevelse.

Det er flot, at en virksomhed tager så godt imod en gymnasieklasse

Vi takker alle for en spændende og lærerig dag.

Søren Collstrup

BROBYGNING

Bro bro bygge,
det er er bare lykke.
Eleverne ser, hvad gymnasiet er for no'd:
Ikke hvidt som et kridt,
ikke sort som et kul.
Ole Ole Vig, mand!
Du skal bare vide:
"Det er bedre at prøve først
end senere fortryde!"

"Brobisserne"

Her ruller det derudad for elever, som er kommet over på den anden side af broen....

Eksempler på blokdageforløb:

Som nævnt i kalenderen har skolen haft syv blokdage i skoleåret 96-97, hvor elever og lærere har arbejdet med et enkelt fag i syv timer. Elevrådet og Pædagogisk Udvalg har gennemført evaluering af forsøget med blokdage i to omgange, og resultatet har overvejende været positivt.Mange elever og lærere ser blokdagen som en god mulighed for at fordybe sig og opnå større sammenhæng i undervisningen, for at prøve lidt anderledes undervisningsformer, og i nogle fag har dagen givet tid og mulighed for at gennemføre praktiske forsøg i sammenhæng og for at komme på ekskursion. Aktiviterne har været mange og forskellige, og vi er langt fra færdige med at diskutere blokdagens stærke og svage sider. I enkelte fag, f.eks. begyndersprog, kan blokdagen være noget af en udfordring,og enkelte lærere og elever er også tilhængere af kun at have halve blokdage. Men ved skoleårets slutning er det besluttet at gentage forsøget næste år - og så fortsætter debatten formodentlig. Der er flere muligheder for at forsøge sig med en større eller mindre omstrukturering af skolehverdagen, der som bekendt er domineret af enkeltlektioner på 45 minutter til daglig. Her er et par eksemper på hvordan en blokdag ***kan*** *forløbe:*

BLOKDAG FOR 1A I ENGELSK:

Emne: Eventyr

Kl. 8.10 til ca. 8.50	Klasseundervisning: opsamling af *The Spoiled Child,* irsk eventyr læst af hele klassen og gennemgået op til blokdagen.
Kl. 9 til 10.20:	Gruppearbejde om fire forskellige eventyr, fordelt på seks grupper.
Kl. 10.30-10.45	Opsamling af gruppearbejde. Vi mødes i klassen og ser på, hvor langt vi er nået. Nogle grupper gennemgår deres eventyr og præsenterer kreative opgaver (f.eks. dramatiseringer).
Kl. 10.45 til 11.05	Frokostpause.
Kl. 11.05 til ca. 13:	Eventyrfilm: *Willow*
Kl. ca. 13.10 til 14.40	Diskussion af filmen. Fortsat gruppearbejde/fremlæggelse. - Eventyrforløbet fortsættes og evalueres i de næste to engelsktimer.

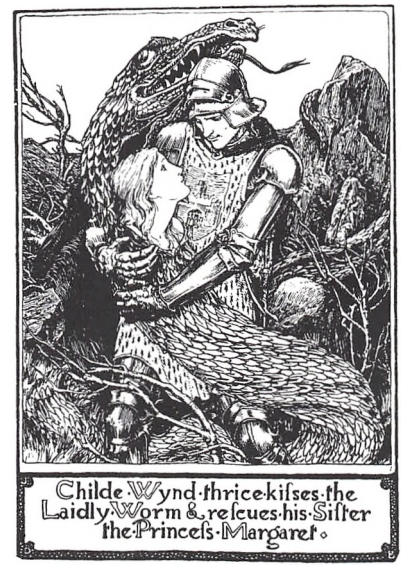

BLOKDAG FOR 1Y I HISTORIE:

Emne: Romerriget

Gruppearbejde om delemnerne:

1. Handel og transport
2. Erhvervslivet
3. Hvordan bor romerne?
   - -romerske villaer
   - -gårde
   - -etageejendomme
   - -inventar
4. Slaver i Romerriget
5. Fritidsaktiviteter
   - -teater
   - -amfiteater
   - -badeanstalter
   - -kroer
   - -barer
   - -bordeller
6. Romerske kvinder
7. Vandforsyning

Gruppearbejdet afsluttes med plancher og gruppereferater for hele klassen.

Udvekslingsstudenter

I det forløbne skoleår har vi haft 3 udvekslingselever fra forskellige steder i verden: Nick fra Australien, Asli fra Tyrkiet og Rosaura fra Honduras i Mellemamerika. Redaktionen har været lidt nysgerrig efter at vide, hvad de har syntes om at være her, og derfor har vi interviewet dem på forskellig vis. Nick er taget tilbage til Australien, så ham har vi bedt om at skrive om sine erfaringer her på stedet. Dette bidrag trykker vi, som vi har modtaget det (dvs. på engelsk). Svarene fra de to piger bringer vi, som om de var i stue sammen, da vi interviewede dem. Det kunne de lige så godt have været, idet de begge har gået til danskundervisning hos Wiktor Nowakowski samtidig, men tilfældighederne har gjort, at vi har snakket med dem hver for sig.

Hvorfor er I endt på Vesthimmerlands Gymnasium?
Rosaura: Jeg havde ikke ønsket Danmark specielt, men blot Europa.
Asli: Jeg havde taget studentereksamen i Istanbul, og inden jeg skal læse filosofi på universitetet, havde jeg lyst til at opleve et helt anderledes år. Derfor havde jeg ønsket at komme enten til Danmark, Norge eller Belgien (prioriteret i den nævnte rækkefølge). Og det ønske blev opfyldt: Aars og Ranum, hvor min værtsfamilie bor, er meget forskellig fra millionbyen Istanbul.
Hvordan var den første tid på gymnasiet?
Rosaura: Det var meget svært, for jeg forstod ikke ret meget engelsk og kom senere end de andre. Jeg nåede ikke at være med til de introduktionskurser, de andre udvekslingsstuderende havde været med på. Jeg kunne ikke sige mere end "hej" på dansk. I forvejen vidste jeg godt, at man ikke taler spansk i Danmark, og det er meget svært at lære sprog i Honduras. Jeg har kun haft engelsk i 4 år derhjemme, og undervisningen var dårlig.
Asli: Efter oktober snakkede jeg kun dansk her på skolen. Jeg havde haft tysk i 6 år på gymnasiet i Tyrkiet, og tysk og dansk ligner trods alt hinanden en hel del. Dog var udtalen af dansk lidt af et problem, men sammen med Wiktor hyggede vi os. Det var ikke et tørt teoretisk danskkursus, han tilrettelagde for os. Vi læste aviser og talte sammen om f.eks. politik. Han med en polsk baggrund, Rosaura med en mellem-amerikansk og jeg med en tyrkisk baggrund. Det var hyggeligt!
Hvordan var det uddannelsessystem, I kom fra, i forhold til det danske?
Rosaura: De er meget, meget forskellige - på alle måder. F.eks. med hensyn til antallet af elever: Der er ofte tres i en klasse derhjemme! Dog er der forskel mellem offentlige og private skoler. På de private skoler er det mere som her. Men de offentlige er fattige og overbelagte.
Asli: Derhjemme var det meget stressende at gå i skole. På et tidligt tidspunkt tænker tyrkiske børn på, at de skal opnå et godt resultat i skolen for senere at få job, hus og familie. Man har hele tiden meget travlt og må også gå til privatundervisning for at dygtiggøre sig. Jeg kan ikke lade være med at grine lidt, når jeg hører f.eks. matematikere snakke om her, at de har så meget, de skal forberede!
Rosaura: Derhjemme syntes jeg også, det var svært at gå i gymnasiet. Det virker ikke helt sådan her, selvom det måske skyldes, jeg ikke forstår alt, hvad der foregår. Forholdet mellem lærere og elever virker meget tillidsfuldt, mens det i Honduras virker, som om man har mere respekt for læreren. Jeg kan ikke sige, hvad der er bedst. En anden ting er, at man ikke køber mange bøger i Honduras: Læreren dikterer, og eleverne skriver. Der er også mange flere prøver og eksaminer.Samtidig synes jeg, de unge virker mere selvstændige her end hjemme. De kan både klare

skolen og have job efter skoletid. I Honduras kan det ikke lade sig gøre. Hvis du arbejder, går du ikke på gymnasiet, og omvendt.

Er der nogle kulturelle forskelle mellem jeres hjemland og Danmark, I har lagt mærke til?

Asli: Det, der slog mig i starten, var, at folk her er meget rolige. Det var helt anderledes end Istanbul, hvor der er meget larm, og man altid skal vente på et eller andet. Jeg kan også godt lide den danske natur.

Befolkningen er også friere, da man ikke er så bundet af religion og traditioner her som i Tyrkiet. Dog har mange danskere nogle overdrevne forestillinger om, hvordan religionen f.eks. begrænser os. Jeg er blevet spurgt om, hvorfor jeg ikke bærer tørklæde, og om, hvor mange køer min tyrkiske kæreste skal give for at blive gift med mig. Okay, på mit identitetskort står der, at jeg er muslim, men jeg føler mig ikke så forskellig fra danske unge. Damen i kantinen troede da også, at jeg var dansk-italiensk. Som sydlændingene rører vi mere ved hinanden i vores omgang med andre mennesker.

I har for øvrigt også *jeres* traditioner. Noget, der undrede mig meget i starten, er jeres brug af flaget i alle mulige sammenhænge. F.eks. i forbindelse med fødselsdage. Jeg kunne da aldrig finde på at hænge det tyrkiske flag op på mit værelse, skønt jeg elsker mit land.

Rosaura: I begyndelsen var det nok lidt svært at komme ind på livet af danskerne. Man siger jo også, at folk fra Nordeuropa kan være kolde og afvisende, men efterhånden har jeg fundet ud af, at folk her selvfølgelig også kan være forskellige ... både kolde og varme.

Forholdet mellem unge og forældre er meget friere her. Her i Danmark kan man også gå på gaderne om natten, f.eks. på vej hjem fra diskotek. Det kan slet ikke lade sig gøre i Honduras. Ikke efter kl. elleve om aftenen.

Hvad skal I lave, når I kommer hjem, og hvad vil I huske fra jeres ophold i Danmark?

Asli: Jeg skal hjem og læse filosofi på universitetet i Istanbul, og selvfølgelig kan jeg godt lide den store by med alle dens modsætninger: Der er kirker og moskéer side om side, og hvis man har lyst til at være europæer, går man hen i den europæiske bydel. Vil man være asiat, går man hen i den asiatiske del. Det er en meget etnisk by. Men måske får jeg lyst til at opleve roen i Danmark igen, og det er ikke umuligt, at jeg en dag vender tilbage for at studere her. Jeg har fået mange gode venner her.

Rosaura: Når jeg tager hjem til juni, skal jeg læse på universitetet til industriingeniør. Jeg har 2 år tilbage, idet jeg læste 2 år, før jeg kom her. Når jeg kommer hjem, vil jeg huske tilbage på trygheden, sikkerheden og mine klassekammerater her. Jeg har været meget glad for at være i Danmark og er utrolig glad for mine klassekammerater. Det er det bedste!

En hilsen fra »Down Under«

Sidste år havde VHG besøg af Nick Raynor, der var udvekslingsstudent fra Australien. Han har sendt os denne hilsen, hvor det fremgår at han midt i travlheden med sine australske eksaminer stadig mindes tiden i Danmark med glæde. Ikke mindst fordi lektiebyrden og antallet af prøver kan være meget forskellige i de to uddannelsessystemer, som det fremgår. Vi har valgt ikke at oversætte Nicks hilsen – men læg mærke til, at han bruger et par vistnok centrale danske ord og udtryk, som han kan huske.

Some time in January I went on exchange to Denmark. At the airport I was a little apprehensive and spent a lot of my

time thinking about what my new class would be like. I had been told that the Danish were a shy and reserved lot who knew the meaning of having a good party. I don't know about the first but I can personally vouch for the last.

First I would like to apologise for not writing in Danish myself. There is a reason for this. Whilst in Denmark the school work I did was seldom, at the least (No fault of the teachers). Now I'm back home and by God it's a shock. I am currently completing my last year at school called V.C.E., The Victorian Certificate of Education. If my teachers from Denmark could see me now, they would be somewhat shocked. I have to do around 3–4 hours' homework a night, then 8 on the weekends. This is also the reason you'll have to excuse me for not writing a 4 page letter. In V.C.E. one must complete 3 C.A.T.s in each subject. Each C.A.T. is approximately 1/3 of the end of year mark. I have one due tomorrow and I receive a new mathematical methods C.A.T. next Tuesday. So my life after returning is hectic.

A brief history of my stay: Although I arrived in Denmark on the 18th of January, I didn't actually meet my class until two weeks later. At first they were reserved and didn't communicate much. People were cool claiming that they had been told to only speak Danish to me, but I later found out the truth: it was atually due to a lack of confidence in their English skills. This I still can't understand. Every Dane I met with only a few exceptions spoke English to a very good state. Sure I laughed my head off many a time, when someone stuffed up but hey, tell me one Dane that didn't laugh at my language skills. I particularly remember that, as soon as my class built up the courage to talk to me, being repeatedly asked to say *Rødgrød med fløde*. I simply asked them to say »The Viking was eating vegetables from the refrigerator«. Not really all that hard to say but most Danes can't quite get their tongue around it.

After a few weeks I got to know my class a lot better, making new friends whom I now miss very much. I went to some big parties like Hebe. *Gymnasium studenter* in Denmark, and even those that aren't, know *Hebe fests* and what they are like. I was different. I had never in my life been to a party with more than 50 people. To find that parties with 5 or 6 times that amount occurred as common practice was a very pleasant surprise. About here I want to add a message to all Hebe goers: Have a *skål* for me at the next one and PARTY ON!

After arriving home it made me realise how different school can be. I am of course thinking of *Vesthimmerlands Gymnasium* and my current school St Paul's school *Woodleigh*. In comparison, the school in Denmark is very much all contained in the one building and most of a student's time at school is spent there. At *Woodleigh* the emphasis is on the environment. To get from one class to another here, one must go outside and walk to the next classroom, that could be anywhere from the next door to a 5 minutes' walk. On the way you would weave through the gum trees and shrubs along a dirt path. The difference in studying attitudes is also noticeable. The students I knew tended to be very work orientated when it comes to school and to do the work they received to the best of their ability. Here in Australia there is a mixture of reasons for attending school. One is the option of attending University, the other is to get a pass so they have a chance to get a job. Needless to say, these people don't care how well they go at the end of the year. This causes them to interrupt others, making for a not as good studying environment as the one I encountered in Denmark at *Vesthimmerlands*.

After coming home I have come to realise how much I miss Denmark, my friends and the school. School was a big part of my life and I will always remember the warm welcome I was given and the tolerance shown by teachers. Thanks for a great year that I will never forget. I know that for the rest of my life I can thank *Vesthimmerlands Gymnasium* and my class for what was, at the least, the most fun school year I've ever had.

Nick Raynor

Med Europaklassen i Belgien

Europaklassen skulle i år samles i Belgien, nærmere bestemt i den fransktalende del af Belgien i byen Pepinster. Der deltog fem VHG'ere på denne udforskning af Europa og dets fremtid, nemlig Gitte 2a, Jens 2x, Michelle 2y, og Lene 2z samt undertegnede. Europaklassens tema var Europas historie efter anden verdenskrig.

Efter den lange togrejse ankom vi sent om aftenen den 16. marts til skolen i Pepinster, hvor vi blev modtaget med et storslået måltid. Derefter gik turen til vores indkvarteringssted, der viste sig at være et slot. I en uge skulle vi fem danskere sammen med fem bilgiere, fem hollændere, fem polakker, 5 ungarere og seks grækere leve som prinser og prinsesser på et slot. Slottet *Wégimont,* der var vores indkvarteringssted, var kommunalt ejet, og almindeligvis blev det hovedsageligt anvendt som kursuscenter, men selv om det ikke var et rigtigt kongeslot, tog det sig smukt ud, da vi ved midnatstid gik over voldgraven med vores bagage i håbet om at finde en seng at sove i. Det viste sig, at størstedelen af de andre allerede var indkvarteret, men det betød ingenting, da de forskellige nationaliteter selvfølgelig skulle blandes på de forskellige værelser, og således gik det til, at jeg endte på værelse med en hollænder, en græker og en polak.

Efter en hårdt tiltrængt nattesøvn måtte vi næste dag kaste os over det meget hårde program, men først skulle vi lige kaste os over morgenmåltidet, som var ubeskriveligt lækkert. Efter morgenmåltidet var det tid til at tage fat på arbejdet, der ventede os, så vi blev transporteret fra Wégimont til skolen *Athénée de Pepinster.*

På skolen fik vi udleveret ugens program, som var virkelig godt planlagt helt ned til mindste detalje. Første punkt på programmet var en fremlægning fra hver enkelt land, hvor man havde mulighed for at præsentere sig selv, sit land og dets kultur samt ens hjemegn og skole.

I løbet af de følgende dage oplevede vi mange spændende ting. En af de ting vi nok alle havde set mest frem til var besøget i Europaparlamentet, men vores forventninger viste sig at være for høje, for vi blev nok en smule skuffede. Besøget startede med, at vi skulle vente en halv times tid på at blive lukket ind, da de først skulle have en anden gruppe lukket ud. Denne ventetid måtte vi så bruge i en af Bruxelles' parker. Da det så bev vores tur, skulle vi først igennem en massiv sikekrhedskontrol, og derefter blev vi modtaget af en medarbejder, der arbejdede som højre hånd for et af de belgiske medlemmer af Europaparlamentet. Han gav en længere orientering, der til vores skuffelse blev holdt på fransk, og vores skuffelse voksede, da vi senere fandt ud af, at han var i besiddelse af et godt og let forståeligt engelsk. Vores skuffelse blev derefter vendt til glæde, da vi fik lejlighed til at overvære en konference i selv Europaparlamentet. Vores glæde bestod i, at vi på tilhørerpladserne kunne skifte til dansk tolk. Nu var vores maver så småt begyndt at give lyd fra sig, så derfor var det tid for at indtage middag i Europaparlamentets kantine, og dagens middag var uhyggelig dansk, da den bestod af kartofler og flæskesteg.

I løbet af ugen blev det endvidere til et besøg på et af egnens stoltheder, nemlig byen og bryggeriet Spa. Bryggeriet er flere hundrede år gammelt, og det eksporterer deres mineral- og sodavand til mange europæiske lande. Byen Spa, der har ca. 30.000 indbyggere, er endvidere kendt for at være et ældgammelt kursted, hvor velhavende fra hele Europa tog hen for at rekrerere sig.

Vi nåede at få en masse oplevelser af, at vi til trods for vores fælles hjem i Europa, stadig er utrolig forskellige. Nårvi diskuterede EU's fremtid, var det også meget forskelligt, hvad de enkelte lande ønskede sig af dette samarbejde. De to østeuropæiske lande ønskede dog blot at blive medlemmer af EU. Grækerne havde travlt med at få etableret en fælles hær,mens Danmark og Holland forholdt sig lidt mere skeptiske, da vi som små lande også ønskede at bibeholde vores egen kultur. Disse diskussioner gave et godt indblik i, hvorledes unge fra andre europæiske lande forholder sig til deres kultur, og hvis man sammenligner sig selv med unge fra f.eks. Østeuropa, og derefter ser tilbage på den historie, vi har været vidne til i vores korte levealder, så er det endnu et eksempel på, hvor godt vi egentlig har det i Danmark.

Karina Beg Poulsen, 2b.

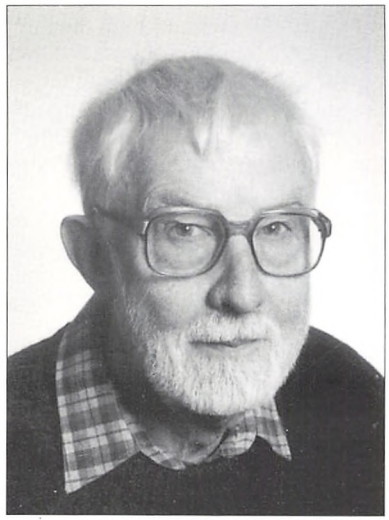

Erik Sørensen : 1923–1996

Erik Sørensen blev ansat ved Vesthimmerlands Gymnasium i 1962, da han var næsten 40 år. Det var hans første ansættelse som lærer.

Inden da havde han gået en lang vej, begyndende som tjenestedreng på landet, senere tjenestekarl i flere år, siden præliminærkursus, så studenterkursus og sluttelig universitetsstudium af historie og dansk.

Den arbejdsomhed og viljekraft, dette forløb spejler, blev også et mærke for hans skolegerning her. Han var en meget flittig, meget vidende og meget omsorgsfuld lærer. Eleverne holdt af ham for den, han var, og for det, han gav dem.

I sit otium, siden 1985, fortsatte han sine historiske studier og levede i munter interesse for mennesker og natur.

Gamle elever, gamle kolleger vil huske ham som en mand af ja og nej, oprigtig og ægte i alt.

Knud Dybdahl

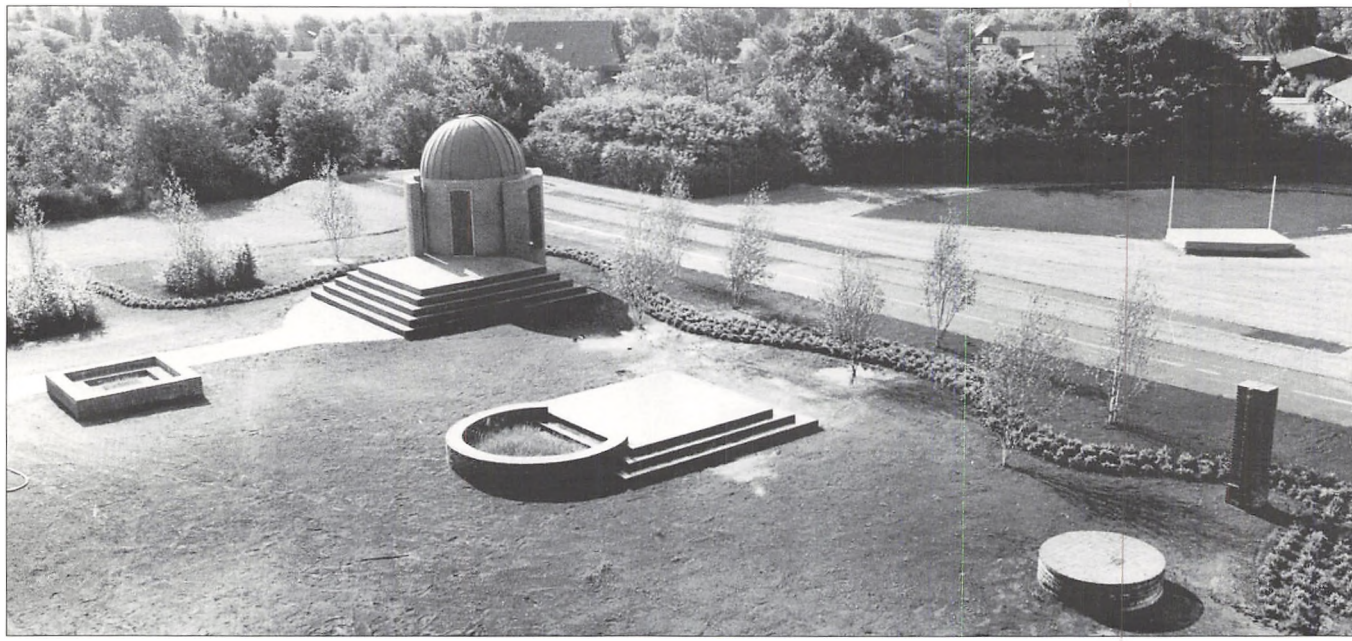

VHGs lærer-stab 96/97

1. Eva Auken (Au)
Historie/idræt

2. Peter Bacher (Ba)
Dansk/samfundsfag

3. Kirsten Brevig Blomquist (Br)
Fransk/historie

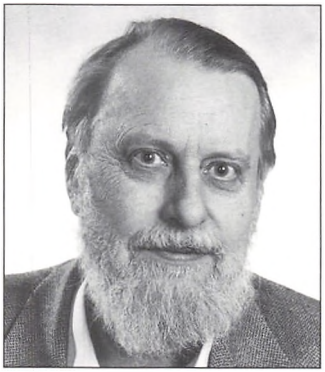

4. Ole Buch (Bu)
Matematik/kemi/naturfag

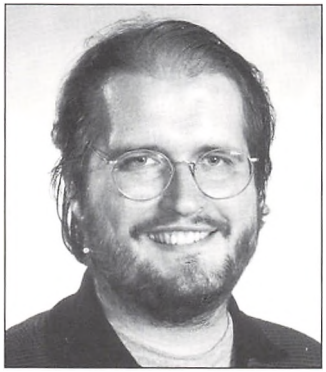

5. Ole Birk Caspersen (OC)
Dansk/samfundsfag

6. Karen Holm Christensen (HC)
Tysk/dansk

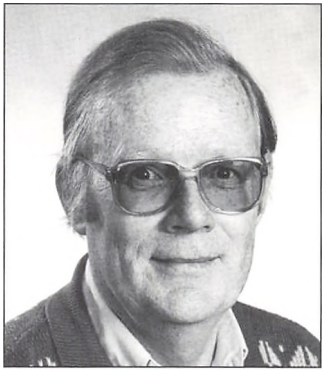

7. Søren Colstrup (SC)
Matematik/fysik/naturfag

8. Else Marie Drost (ED)
Musik/dansk

9. Jonna Fransgård (JF)
Engelsk/billedkunst

10. Kirsten Freil (KF)
Idræt/studievejleder

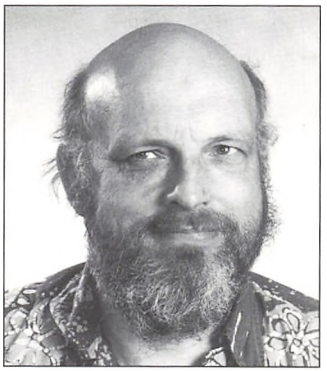

11. Jens Friis-Topholm (FT)
Matematik/fysik/naturfag

12. Helle Gottlieb (HG)
Historie/tysk

13. Kirsten Sidenius Gram (KG)
Latin/oldtidskundskab

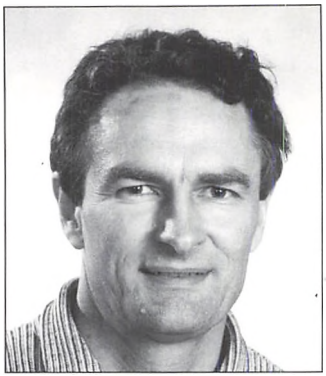

14. Jens Grønager (Gr)
Fysik/matematik/datalære/
naturfag

15. Anna-Maria Hagens (AH)
Historie/tysk

16. Margit Anette Hansen (MH)
Musik/engelsk

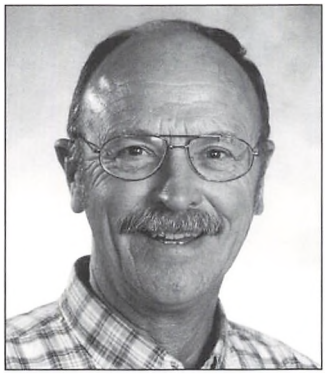

17. Georg Harmsen (GH)
Geografi

18. Lone Hindsgaul (LH)
Dansk/religion/studievejleder

19. Niels Kristian Houmøller (Ho)
Matematik/fysik/
ledende inspektor

20. Kirsten Holmgaard
Jakobsen (KH)
Matematik/datalære/rektor

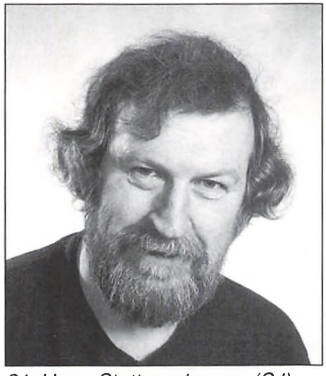

21. Hugo Støttrup Jensen (SJ)
Matematik/fysik/naturfag

22. Anne Marie Jespergaard (AJ)
Fransk

23. Ejlif Holle Jørgensen (HJ)
Biologi/idræt

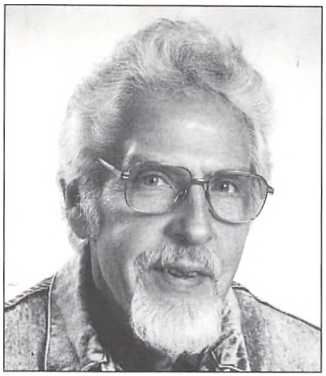

24. Henning Jørgensen (Jø)
Engelsk/idræt

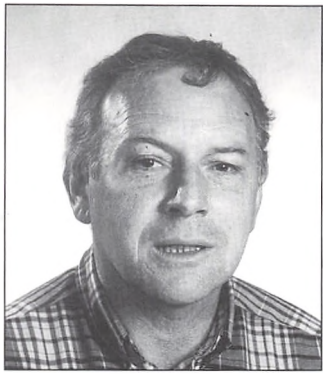

25. Jørgen Jørgensen (JJ)
Dansk/fransk/inspektor

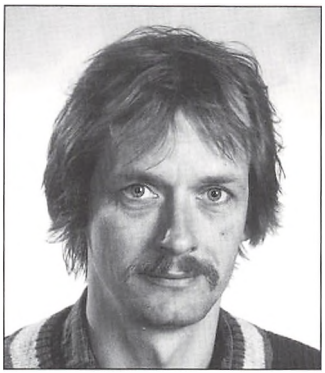

26. Jeff Klintø (JK)
Historie/samfundsfag

27. Susanne Brøndum Kærsgaard (SK)
Engelsk/italiensk

28. Birgit Lassen (BL)
Dansk/russisk

29. Trine Mariann Madsbøll (TM)
Musik/matematik

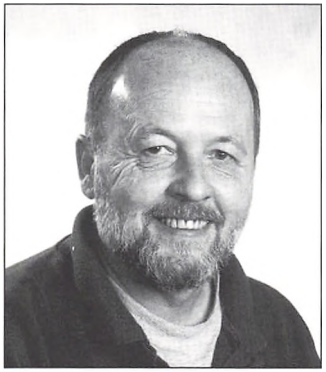

30. Palle Rønde Møller (RM)
Dansk/billedkunst/
oldtidskundskab

31. Bjarne Nielsen (BN)
Biologi/idræt

32. Dorthe Nielsen (DN)
Matematik/historie

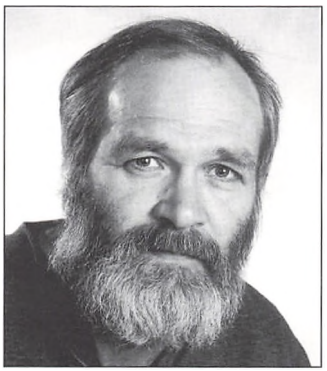

33. Hans Peder Nielsen (PN)
Religion/engelsk

34. Wiktor Nowakowski (WN)
Idræt

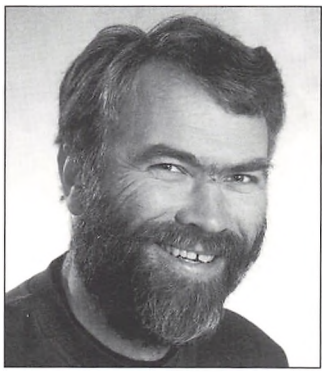

35. Ole Riis Olsen (OR)
Tysk/idræt

36. Peter Væversted Pedersen (PP) Matematik/kemi

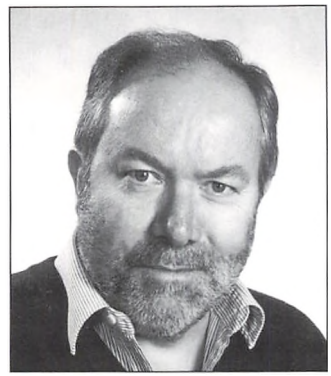

37. Jacques Piloz (Pi) Fransk

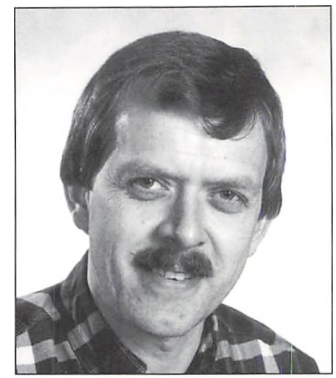

38. Carsten Poulsen (CP) Kemi/fysik/inspektor

39. Inger Poulsen (IP) Geografi/biologi/bibliotekar

40. Joan Rask (JR) Engelsk

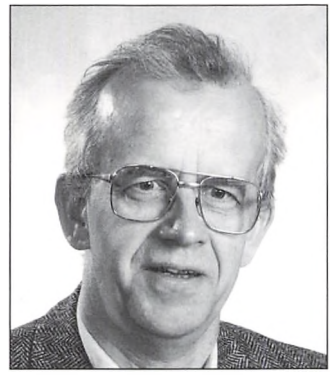

41. Christian Rode (Ro) Samfundsfag/historie/ erhvervsøkonomi

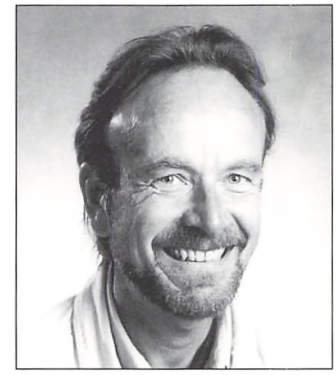

42. Søren Schmidt (Sm) Musik/dansk/inspektor

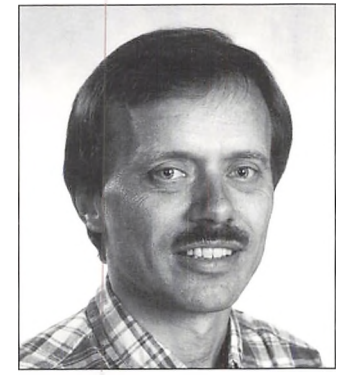

43. Carsten Svejstrup Sørensen (CS) Fysik/matematik/naturfag

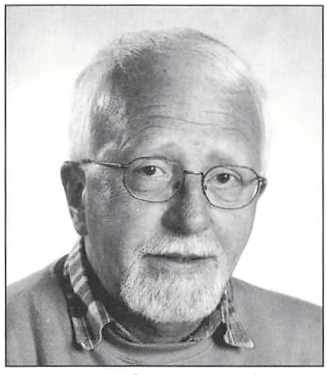

44. Henning Sørensen (HS) Tysk/italiensk

45. Kirsten Sørensen (KS) Billedkunst

46. Kirsten Elsie Sørensen (ES) Engelsk

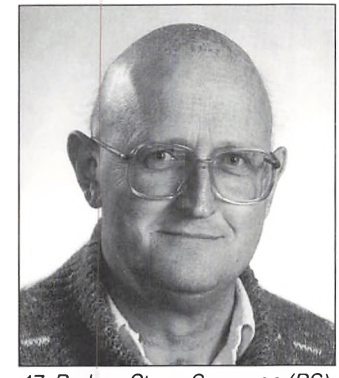

47. Preben Steen Sørensen (PS) Latin/historie/oldtidskundskab

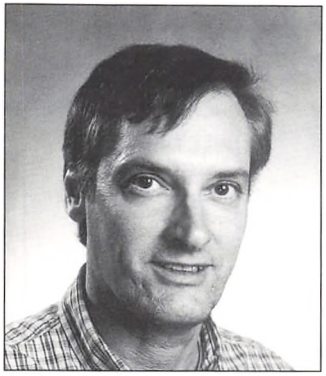

48. Tonny Bøje Sørensen (TS)
Dansk/historie

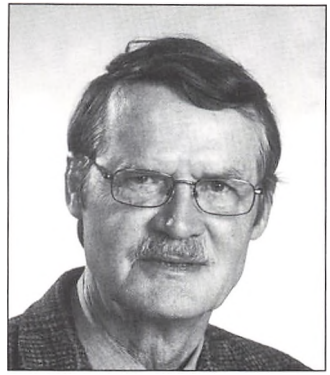

49. Knud Thomsen (KT)
Dansk/engelsk

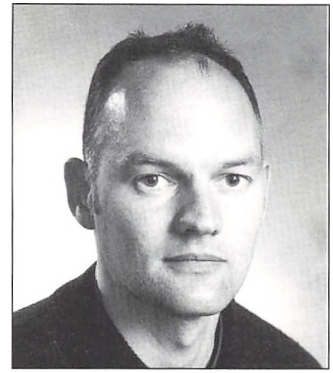

50. Jan Bastholm Vistisen (JV)
Kemi/studievejleder

Personaleoplysninger 96/97

Pr. 1. august ansattes for indeværende skoleår:

cand. mag. Else Marie Spanggaard Drost (musik, dansk)
cand. mag. Helle Gottlieb (tysk, historie)
cand. mag. Kirsten Sidenius Gram (latin, oldtidskundskab)
Wiktor Nowakowski (idræt)
cand. scient. Peter Væversted Pedersen (matematik, kemi)
cand. phil. Kirsten Svejstrup Sørensen (billedkunst)
(også ansat i 95/96 og tidligere)
cand. mag. Kirsten Elsie Sørensen (engelsk)
(også ansat i 95/96)
cand. mag. Tonny Bøje Sørensen (dansk, historie)
(også ansat i 95/96)

Dorthe Nielsen har haft orlov i hele skoleåret p.g.a. barsel.
Lene Jeppesen flyttede til Viborg pr. 1/8.
Ruth Ryberg ansattes i kantinen p.g.a. Jytte Krebs sygdom.

VHGs teknisk/ administrative personale

1. Birgitte Lentz Buus
Kontor

2. Mette Lumholz Brams
Kontor

3. Peter Stenild
Pedel

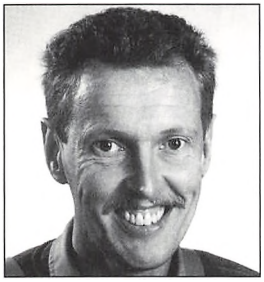

4. Brian Danielsen
Pedelmedhjælper

5. Ruth Ryberg
Kantine

6. Anna Marie Jensen
Kantine

7. Birthe Rasmussen
Rengøring

8. Birgit Sanderson
Rengøring

9. Rita Christiansen
Rengøring

10. Lillian Villadsen
Rengøring

11. Jenny Andersen
Rengøring

12. Lisbeth V. Thomsen
Rengøring

13. Rita Dalsgaard
Rengøring

14. Conny Beirholm
Rengøring

Danmarks Pædagogiske Bibliotek
450005439863